

விந்தியா

டிசம்பர் 2004

தேடல் 21

விலை ரூபா 5.00

■ அஞ்சலிக்கின்றோம் ■

வீடுவீக்கப்பட்ட ஒரு நகரின் யாடல்

காடு மண்டிக் கிடக்கிறது.
தெரு முன்னே நீள்கிறது
பள்ளம் குழிக்குள்ளே
பஸ் விழுந்து போகிறது.

தலையில் கை வைத்து தமக்குள்
அழுவனவாய்
நெஞ்சடைந்த வீடுகள்
விலா முறிந்த கட்டிடங்கள்
அவற்றுக்குள், கோதான
சங்குகள் இருந்து
தலைகாட்டும் பூச்சிகள் போல்
காக்கி உடையினர்.....
பஸ் விழுந்து போகிறது

குடை விரித்த பனைமரங்கள்
'குறாவி'ப் போய் தள்ளாட
காவோலை சலசலக்கும்.....
மரவள்ளி வாழையென்று
மதர்த்த மண் மலடுதட்டி

குப்புறக் கிடந்து
குமுறுதுவோ.....?
பஸ் விழுந்து போகிறது

ஓர் சந்தி வருகிறது
இறங்கி நட
ஏற்ப்போ
காக்கிச் சட்டை அதிகாரம்
பல்லிளிப்பு
பெருமனசு
பஸ் விழுந்து போகிறது.....

மீண்டும் ஓர் சந்தி
மீண்டும் அதே சடங்கு
அடையாள அடைகளை
காட்டும் அணிவகுப்பு
காக்கிச் சட்டை அதிகாரம்
தான் கற்ற 'தென்'தமிழை
பரட்சிக்கும் ஆசை
'எங்க போறே?'

'வீட்ட போறன் ஐயா'
'ஏன் வீட்ட போறே?'
படைத்தவனால் கூட
பதிலளிக்க முடியாது
பல்லிளிப்பு பதிலாகும்
"சறி சறி போ"
பஸ் விழுந்து போகிறது.

விருந்தகம், மருந்தகம்
பல்பொருள் களஞ்சியம்,
கப்டன் சோதியா.....
கிழிந்து தொங்கும் சுவரொட்டி
முன்னிருந்த ஆட்சியின்
முகம் காட்டும் எச்சங்கள்
பஸ் விழுந்து போகிறது

'நிரந்தர சமாதானம்.....'
'சமஷ்டி ஆட்சியே நாம் கேட்பது.....'
வீணை, வெளிச்ச வீடு
என்று பல்வண்ண
இடைத்தரகர் வாசகங்கள்
சுவரெங்கும் சிரிக்கிறது.....
பஸ் விழுந்து போகிறது

அடுக்கடுக்காய் காப்பரண்கள்
வேலி விழாது.
உரம் போட்டு இறுகுதல் போல்
முழத்துக்கொடு காக்கிச்சட்டை
முறைத்தபடி நகைத்தபடி.....
பெந்தோட்ட, மாது;றை
கடவத்த, கணைமுல்ல
என்றெங்கோ இருந்தவர்கள்
குடத்தணையில் குழக்காட்டில்
குஞ்சர் கடைச் சந்தியிலும்
ஏன் புருந்து கிடக்கின்றார்?
ஏதோ பெருந்துயரம்
நெஞ்சள்ள நெஞ்சள்ள
பஸ் விழுந்து போகிறது.
நன்றி : சூத்திரர் வருகை(மு.பொ.)

நன்றி : சூத்திரர் வருகை(மு.பொ.)

“ மனிதத்தின் இருப்பைத் தேடி ”

முதலாம் உலகின் இருப்புக்கு மூன்றாம் உலகம் தேவை

மூன்றாவது புத்தாயிரத்தின் தொடக்கத்தில் அமெரிக்காவில் உருவான பாரிய அழிவால் பனிப்போர் காலத்து கம்ப்யூசிச எதிர்ப்பு தற் போதைய நிலையில் இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதமாக மாற்றம் பெற்றது. இதனால் சடுதியாக மாற்றமடைந்த உலக பாதுகாப்பு ஒழுங்கமைவுத்தளம் பல மூன்றாம் உலக நாடுகளிலும் சிறப்பாக இலங்கையிலும் சமாதானச் சூழலை வலியுறுத்தியது. நெகிழ்ச்சித் தன்மை அற்ற உலக வர்த்தக ஸ்தாபனம் தனது கட்டமைப்பை விடாவிட்டு புதிய அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தியுள்ளது. இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் அழிவிலிருந்து தோற்றம் பெற்ற உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம், காட் அமைப்புகள், அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்தி சர்வதேச பாசிச வலைப்பின்னலை ஸ்திரீப் படுத்தியது. இதுவே புத்தாயிரம் ஆண்டில் நாம் சந்திக்கும் புதுவகை போராகும்.

பாசிச வலைப்பின்னல்

பனிப்போர் காலத்தில் நேட்டோ, வேர்சோ ஒப்பந்தம் என முனைவாக்கம் பெற்ற உலக பாதுகாப்பு ஒழுங்கமைப்பு பனிப்போர் முடிவுக்குப்பின் தனிமைய பாதுகாப்பு வட்டத்தின் மையப்பள்ளியாக ஐக்கிய அமெரிக்கா முனைப்பு பெற்றது. கணிணி ஏகாதிபத்தியமும், நவசுதந்திர பொருண்மியமும் இணைந்த பூகோளமயமாதல் முன்னெடுக்கப்படும் வரலாற்று யதார்த்தத்தின் பின்னணியில் பனிப்போருக்குப் பின் சர்வதேச பாசிச வலைப் பின்னல் தற்போது மேலும் விரிவு பெற்றுள்ளது. பல்தேசிய கம்பனிகளும் அவற்றின் பின்னணியான அமெரிக்க சியோனிசம் வர்த்தகத்தில் தமக்கு எதிர்ப்பில்லாத பொருண்மிய உலகத்தை பூகோளமயமாதல் மூலம் உருவாக்கி உள்ளது.

முதலாளித்துவம் சார்பான ஐக்கிய தேசிய முன்னணி 12வது பாராளுமன்றத்தில் ஆட்சி அமைத்தபின் போர் நிறுத்தத்தை அமுல்படுத்தி பேச்சுவார்த்தையை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடங்கியது. நன்டகாலம் வன் முறையோடு தொடரப்பட்ட இயக்கம் சமாதான தளத்தில் தனது இருப்பையும் மக்கள் ஆதரவையும் இழந்து விடலாம் என்ற யதார்த்தத்தோடு பேச்சு வார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணம் பலஸ்தீனிய - இஸ்ரேலிய சமாதான ஒப்பந்தமும் பலஸ்தீனிய நாடும் எனலாம். வெற்றியும் இல்லை தோல்வியும் இல்லை என்ற கோட்பாடே பூகோளமயமாதலின் தத்துவப்

பின்னணியாகும். பூகோளமயமாதலின் பின் புலத்தில் சிறிலங்காவில் போருமில்லை, சமாதானமும் இல்லை என்ற யதார்த்தமே.

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள்

அமெரிக்கா தனது முதலாளித்துவக் கருத்து நிலைப்பாட்டை குறிப்பாக வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் முன்னெடுக்க அடிப்படைவாத கிறிஸ்தவக் குழுக்கள் அமெரிக்க வெளிநாட்டுத் துறையால் வளர்க்கப்படுவதும் உற்ரோக்கோடு கையாளப்படுவதும் தெளிவு. கிறிஸ்தவ அடிப்படைவாதிகள் விலிய இறைவாக்கின் நிறைவாக இஸ்ரேயல் அமைக்கப்பட்டதையும், அதன் ஊற்று மூலமான சியோனிச வாதத்தையும் வரலாற்று விமர்சனமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளும் போக்கு உள்ளது. அமெரிக்க ஜனாதிபதி தேர்தலையும் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை மேம்படுத்தக் கூடிய கொள்கைகளை வகுக்கும் இவர்கள் பெரும் அழுத்தம் தெரிவிப்பது தெளிவு. அமெரிக்காவில் "பைபிள் பெல்ஸ்" என அழைக்கப்படும் பகுதி கிறிஸ்தவ அடிப்படைவாதத்தின் தோற்றவாயாகும். இன்று கிறிஸ்தவ அடிப்படைவாதிகள் கிறிஸ்துவைப்பற்றியோ அல்லது விலியத்தைப்பற்றியோ பெரிதும் கருத்தில் கொள்வதில்லை. பல்நாட்டு நிறுவனங்களின் பெரும்பகுதி சியோனிச வாதிகளால் கட்டுப்படுத்துவதையும், காட் பேச்சுவார்த்தையில் அமெரிக்க வர்த்தக நலன்களையும், குறிப்பாக பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் பொருண்மியத்தை பாதுகாக்கவும் காட் ஒப்பந்தம் முனைந்தது. இரக்கம், அன்பு, மனித நேயம், பொதுநலன் போன்ற விழுமியங்கள் இன்றைய பொருண்மிய மனிதனுக்கு வெற்று வார்த்தைகள். முதலாம் உலகத்தின் இருப்புக்கு மூன்றாம் உலகம் தேவை ஆனால் அதன் மக்களல்ல என்பதே இன்றைய யதார்த்தம்.

உலக வங்கியும் சர்வதேச நாணய நிதியமும் அமெரிக்காவின் நவகாலனித்துவ முகவர்களாகச் செயற்பட்டு உலக கடன் திட்டத்தினால் பல மூன்றாம் உலக நாடுகளின் தேசியவாத அரசியல் எழுச்சியை நகக்கியது மேட்டுமல்ல பொருண்மிய சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்தியது. பனிப்போர் ஒழுங்கமைவில் வல்லரசுகளோடு அணிசேராத மூன்றாம் உலக நாடுகள் அணிசேரா இயக்கத்தை முன்னெடுத்தாலும் வர்த்தக ரீதியில் இந்நாடுகளின் சந்தையில் தங்கியுள்ள பொருண்மிய அமைப்பையே காலனித்துவ அரசியல் உருவாக்கியிருந்தன. உலக வங்கியும், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் வட்டத்துள் வராத வேர்சோ ஒப்பந்த நாடுகளில் புதிய நாடுகளை உருவாக்கிய அமெரிக்கா தனது நிதியில் அமுல்குப்பிடயில் இருக்கும் நாடுகளில் புதிய நாடு உருவாகுவது நிதியியல் முதலாளித்துவத்தை வெகுவாக பாதிக்கும் என்பதனால் புதிய நாடு உருவாகுவது கேள்விக்குறியே.

குருஸ்டியரின் போராட்டம் மற்றும் மூன்றாம் உலகத்தில் இடம்பெறும் மக்கள் கிளர்ச்சிகள் ஊட்டிக்கொடுக்கப்பட்டபோது இந்த யதார்த்தத்தை தெளிவாக காட்டியுள்ளது. இந் தகாட்டிக்கொடுத்தல் நடவடிக்கைகளில் சர்வதேச நிதிக்கொடை நிறுவனங்களும் பங்காற்றியதைக்

குறிப்பிடலாம். உலகக் கடனும் வட்டியும் எமது மக்கள் மேல் இடப்பட்ட கால் விலங்குகள். இக்கடன் திட்டத்தை சுசன் ஜோர்ஜ் நிதியியல் குறைப் போக்குடைய மென்மையான முரண்கை என வர்ணிப்பதை அவதானிக்கலாம்.

நிழல் யுத்தம்

இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின் இனங்கள் தமக்கிடையில் கூட்டுறவைப் பேணுவதன் மூலமே நாடு வளம் அடையலாம் எனும் எண்ணக்கரு எழுச்சியுற்ற போதிலும் இக்கருத்து அரசியல் பொருளாதாரத் துறைகளில் சிறியளவே அசைவியக்கத்தை உருவாக்கியது. நிழல் யுத்தம் தொடரலாம். இதை இன்றைய யதார்த்தம் எடுத்ததுக் காட்டுகின்றது. ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக், பலஸ்தீனியா, சிறிலங்கா என இந்நிலைப்பாடு தொடர்கின்றது. அமெரிக்கா அமைதிப்படை என்ற பெயரில் நிழல் யுத்தத்தை தொடர நாடுகளைத் தேடுகிறது. இஸ்ரேயல் மதில்களைக் கட்டி தன் யுத்தத்தை வான் வெளியில் தொடர்கின்றது. ஈபிடியும் அதன் தலைமையும் முன்னர் சிறிலங்கா அரசுக்கு பெரும் சொத்தாக இருந்தவை தற்போதய தளமாற்றத்தில் அரசுக்கு பெரும் செலவாளியாகிவிட்ட நிலையில் சிறிலங்கா கருணாவை பாவித்து துணைப்படையை வலுப்படுத்தும் முயற்சியில் இறங்கியதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இரக்கம், அன்பு, மனித நேயம், பொதுநலன் போன்ற விழுமியங்கள் இன்றைய பொருண்மிய மனிதனுக்கு வெற்று வார்த்தைகள். முதலாம் உலகத்தின் இருப்புக்கு மூன்றாம் உலகம் தேவை ஆனால் அதன் மக்களல்ல என்பதே இன்றைய யதார்த்தம்.

இலங்கையில் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகால அபிவிருத்தி என்பது கடன் சுமையின் வரலாறே. தேசிய அரசுக்கள் வெளிநாட்டு நிதிக்கொடைகளுள்ளும், சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் பிரசன்னத்தின் வலைப்பின்னலுக்குள் அகப்பட்ட நிலையில் வெறும் வெற்றுக் கோசங்களே. லொத்தர் பொருண்மியமோ, மற்றும் வன் முறைகளோ, பிரச்சார யுக்திகளோ, அரசியலில் சர்வதேச பாசிச வலைப்பின்னலை எதிர்க்கத்தக்க பலத்தை சிறிலங்காவுக்கு கொடுக்காது.

சாபீசி

“கொடியவர்கள் இழைக்கும் தீங்குகளிலும் பார்க்க, அவற்றை நல்ல மனிதர்கள் என்போர் அதிர்ச்சியூட்டு மளவிற்கு மௌனமாய் சகித்துக் கொண்டிருப்பது பற்றியே நாம் இந்தத் தலைமுறையில் வருத்தமுற வேண்டும்.”

— மார்ட்டின் லூதர்கின்

பட்டினிக்கு

விளையாட்டு உபகரணம்

“சேர் இண்டைக்கு எங்களுக்கு வழமையாத்தாற மா உறுண்டை தரயிலில். அதுதான் சவுக்காலை (சேமக்காலை) பெருநாளுக்கு ஏதும் குடுப்பினம் வந்தனாங்க..”

(2-11-2004 தரம் 8 மாணவர்கள்)

“சேர் களவு எடுக்கிறத விட பிச்சை எடுக்கிறது எவ்வளவு மேல்..”

(2-11-2004 தரம் 6 மாணவர்கள்.)

“சேர் மற்ற அப்பாவும் அம்மாவ விட்டுட்டுப் போயிட்டேர். கிடங்கு துப்பரவு செய்ததால எனக்கு 1000 ரூபா கிடைச்சது. நான் படிக்கிறத விட இது பறவாயிலத்தானே..”

(3-11-2004 தரம் 8 மாணவன்)

“இண்டைக்குத்தான் வடிவா சாப்பிட்டம். அம்மா வேலை செய்திற்று கொண்டுவாற சாப்பாடு காணாது. கிடங்கு துப்பரவாக்கி 300 ரூபா கிடைச்சது.

(3-11-2004 தரம் 6 மாணவன்)

முரளி அண்ணைக்கு,

தமிழ் வணக்கம்.

எங்கட யாழ்ப்பாணத்தில் வந்து தமிழ் கதைக்கேக்கதான் தெரியுது நீங்க தமிழன் எண்டு. அண்ணை சாப்பாடு இல்லாம இருக்கிற நிலமைக்கு எதிராக வந்திருக்கிறது நீங்க எண்டு நினைக்கேக்க நாள் எங்கட பள்ளிக்கூடத்தத்தான் நினைச்சன். அண்ணை இங்க பிள்ளையள் விரும்பி வாறத்துக்கு இஞ்ச குடுக்கிற “மா” உறுண்டையும், பணிகம் ஒரு காரணம். நிறையப் பேர் சாப்பிடாம வருவினம். வந்து படுத்துக்கிடப்பினம். இடையில் வீட்ட போவினம். எப்ப உறுண்ட இல்லாட்டி பணிஸ் கிடைக்கும் எண்டு பாப்பினம். மோட்ட சைக்கிளில் பணிஸ்காரன் வாறதப் பாத்தவுடன் பட்டத்தையும் விட்டுட்டு ஒடிப்போய் வாங்கிறதப் பாத்தா கவலையா

இருக்கும். எங்கட பிள்ளையள் சாப்பிறதப் பார்த்தா அதுகளுட சாப்பாட்டுக் களை முகத்தில தெரியும்.

இது எங்கட பள்ளிக்கூடத்தில் மட்டுமில்ல. இப்படி கன பள்ளிக்கூடத்தில் நடக்குது. நிறையப் பேர் சாப்பிடாம பள்ளிக் கூடத்திலும், போசாக்கு இல்லாம எங்கட தமிழ் பிரதேசத்திலும் இருக்கினமெண்டு ஐக்கிய நாட்டுச்சபை கூறுது. ஆனா அந்த புள்ளி விபரத்துக்கூட நாங்க அகப்பட்டிருக்க மாட்டம். ஏனெண்டா முகம் தெரியாத, பெயரில்லாத, உலகமில்லாத, எங்கட ஊர், கிராமம் பற்றி ஆரும் அக்கறப்படுறதில்ல.

நீங்க பட்டினிக்கெதிரான அமைப்பினர் பிரதிநிதியெண்டா எங்கட இடத்தையெல்லா பாத்திருக்க வேணும். அத விட்டுட்டு நகரத்தின் பெரிய பாடசாலையில் போய் அதுவும் இன்வெலுக்கு டிப்பொக்சில் பாணும் முட்டையும் தின்னு பள்ளிக்கூடத்த போய் பாத்திருக்கிறீயளே.? நிறைவான உணவு கிடைச்ச போசாக்கோட இருக்கிற பிள்ளையளுக்கு இயல்பாகவே அறிவு வளரும். எங்களுக்கும் நல்ல சாப்பாடு கிடைச்சா நாங்களும் படிப்போம்தானே. பாணும் தேத்தண்ணியும் சாப்பிட்டு வாற எங்களுக்கு, எப்படி முளை வளரும்? சோறும் ஒரு கறியோடும் அரைகுறையாச் சாப்பிடுற எங்களால எப்படி உசாரா இருக்கமுடியும். இரவு ஏழுமணிக்கு இல்லாட்டி எட்டுமணிக்கு மத்தியானச் சாப்பாட்ட சாப்பிட்டு அப்படியே படுத்திட்டு எழும்பி அடுத்த நாள் வெறும் வயித்தோட பள்ளிக்கூடம் வாற எங்கள உங்களுக்கு இஞ்ச இருக்கிற “பெரியாக்கள்” காட்டியிருக்கமாட்டினம், ஏனெண்டா அவயளுக்கு எங்கள தெரியாதுதானே.

அது சரி அண்ணை. பட்டினிக்கு எதிரான செயலுக்கும் விளையாட்டுக்கும் என்ன தொடர்பு அண்ணை. வெறும் வயிற கிறிக்கெற்றால நிரப்பலாம் எண்டு யோசிச்சுப் போட்டியளோ? அல்லது கிறிக்கெட் மச்சால எல்லாப் பிரச்சினையும் தீர்க்கலாம் எண்டு நினைச்சியளோ? ஏன் அண்ணை ஆகுகள பேக்காட்டறியள. கிறிக்கெட் மச்செண்டு கதைக்கேக்க எனக்கு எங்கட பிரச்சினை ஞாபகம் வருகுது. அதுகளை எப்படி மறக்கிறது. அண்ணை நீங்க உலக கோப்பைக்காக கிறிக்கெட் விளையாடுற நேரம் அதுதான் தொண்ணூற்றி ஆறில நாங்க சாப்பிட வழியில்லாமல், இருக்க இடமில்லாமல் சாவகச்சேரியில் அலைஞ்சனாங்க. தென்பகுதியில் எல்லோரும் கிறிக்கெட் மச்சு பக்கிற நேரம். இஞ்ச உங்கட ஸீலங்கா அரசாங்கம் குண்டு போட்டு அழிச்சுக்கொண்டு இருந்தது. உங்களுக்கு றண்ணும்கப்பும், எங்களுக்கு குண்டும் அகதிவாழ்வும் அண்ணை. எப்ப அண்ணை தமிழ் கதைக்கத் தொடங்கினியள்.

சமாதானத்துக்கப் பிறகா அண்ணை. இப்ப நீங்களும் சமாதானம் பேச்சுவார்த்தையெண்டு அரசியல் கதைக்கிறீயள். நீங்க வாய் பேசாம பந்து வீசியத நான் நினைச்சப்பார்க்கிறன். உங்கட அரசு குண்டு வீச, நீங்க பந்து வீசிக் கொண்டிருந்தீங்க. எனக்கு இரண்டுக்கும் அதிக வித்தியாசம் தெரியவில்லை.

எல்லாருக்கும் பெரிய பள்ளிக்கூடத்தானே கண்ணுக்கு தெரியுது. அடிப்படை வசதிகளற்ற எங்கட அநாதைப் பாடசாலைகள் ஒண்டும் தெரியுதில்ல. ஆட்டோவும், அங்கதான் போகுது. ஆக்களும் அங்கதான் போகினம். ஆனா எங்கட வயிறுகள் வெறுசா கிடக்குது. இப்ப சமாதான காலம் அண்ணை ஆரும் எதையும் கதைக்கலாம் குடுக்கலாம். ஆரும் வரலாம் போகலாம். நாட்டினர் பெரும்பான்மையா இருக்கிற ஏழைகள் கஸ்டப்பட்டதுகள் பாக்காம நீங்க கதைக்கிற எல்லாம் வெறும் பம்மாத்தண்ணை. அது சரி எப்ப எனி இஞ்சாலப் பக்கம் வருவியள். ■

மாணிக்கம்

நாங்கள் உயர்வாழ்வதற்க்கான நிகழ்தகவு அச்சம் தரும் கையெல் துறைந்து போய்விட்டது

இரவுகளில் அனேகமாக எல்லோரும் பயங்கரமான கனவுகளைக் காண்கிறார்கள். அவற்றில் கெலிக்கொப்பர்கள் தலைக்கீழாகப் பறக்கிறான கவச வாகனங்கள் குழந்தைகளுக்கு மேலாகச் செல்கின்றன

சமயங்களில் நகரில் எல்லாக் கடைகளும் பூட்டப்பட்டிருந்தாலும் சவப்பெட்டிக் கடைக்காரன் மட்டும் நம்பிக்கையோடு திறந்து வைத்திருக்கிறான்.

நன்றி - சிவா 31

சட்டமும் சமூகமும்

“சட்டம் ஒரு இருட்டறையம்” சிலர் சொல்லி விட்டு போய் விடுகின்றார்கள். மனிதனுக்காக சட்டங்கள்? சட்டங்களுக்காக மனிதர்களா? சட்டங்கள் பிறக்கும் முன்பே மனிதர்கள், தேனறி விட்டார்கள். பின்பு எப்படி சட்டங்களுக்காக மனிதர்கள் என்று சொல்ல முடியும். ஆம் உண்மை தான் மனிதர்களுக்காகத் தான் சட்டங்கள். அவர்களை பாதுகாப்பதற்காகத் தான் சட்டங்கள். சமூகங்களாக மக்கள் வாழத்தொடங்கிய பின்பு அவர்களை வழிப்படுத்தி பாதுகாக்க சட்டமும் அவசியமானதென்றாக மாறியது. காலப்போக்கில் அது வலுவடைந்தது. பின்னர் மன்னர் ஆட்சியிலே சமூகமயப்பட்ட சட்டம் தனியொருவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. “நான் அது நான் தான்” என்று பேரரசன் அலெக்ஸாண்டர் கூறுமளவுக்கு சட்டம் தனிப்பொருவரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. பின்னர் முடியாட்சி நிறைவுக்க வந்து குடியாட்சி அதாவது ஜனநாயக ஆட்சிவந்த பின் சட்டங்கள் அவைத்தும் ஜனநாயகமயமானது அதாவது ஓர் நாட்டின் அரசைத் தீர்மானிப்பதும் நல்ல தலைவர்களைத் தெரிந்தெடுத்து ஆட்சியமைக்கும் உரிமையும் மக்களின் கைகளிலே தங்கியது. இங்கே தான் சட்டங்களும், யாப்புக்களும் மக்களாலே உருவாக்கப்பட்டது. அது மக்களுக்காக பயன்படவும் தொடங்கியது.

இலங்கையிலும் இவ்வாறாகவே அரசியல் யாப்புக்களும் சட்டங்களும் உருவாகியது. தற்போது நிலைமை தலைகீழாகவுள்ளது. பொதுவான நோக்கில் எல்லோருமே சட்டம் முறைகேடானதென்றும், தமக்கும் சட்டங்களுக்கும் எதுவிதமான தொடர்பும் இல்லாதது போலவும், அரசியல்வாதிகளும், அரசநிறுவனங்களும், பொலீஸ்காரரும், சட்டத்தரணிகளும் மட்டுமே சட்டத்தின் சொந்தக்காரர்களென்றும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் சட்டங்கள் மக்களின் தேவைகளையும், பாதுகாப்பையும் செய்துதரவில்லை. இருப்பினும் சட்டத்தினால், நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு சாத்தியமாகிய விடயங்கள் பெரியளவில் பேசப்படவில்லை. அரசியல் லாபம் தேடும் ஒரு சிலர் சட்டத்தில் காணப்படுகின்ற இயலாத்தன்மைகளை தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த முனைகின்றனர். எம்முன்னே நல்லவர்கள் போல காட்டிக்கொள்ள முயற்சிக்கும் சில கட்சிகள் பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் முதலானவற்றை ஆதரித்து வாக்களித்துள்ளன அதுமட்டுமே அறிந்திடாத ஒரு விடயமாகும்.

தண்டிக்கப்படவேண்டிய குற்றவாளிகள் சட்டத்தில் உள்ள சில ஓட்டைகளை தமக்கு சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு இலாவகமாகத் தப்பிவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சட்டம் ஒரு விளையாட்டு குற்றவாளிகள் சிலருக்கு சிறைக்குப் போய் வருவது கடைக்குப் போய் வருவதுபோலாகிவிட்டது. இதனால் இவர்கள் மத்தியில் சட்டம் பற்றிய பயம் அற்றுப்போய் உள்ளது. கொலைக்குற்றம் சமத்தப்பட்டு சிறைத்தண்டனை பெறும் குற்றவாளிகளை தண்டப்பணம் செலுத்தி பிணையில் செல்ல அனுமதிப்பது இயல்பானதொன்றாகி வருகிறது. பாமரமக்கள் பலர் சட்டத்திணைப்பற்றி அறியாமலிருப்பதால் அநீதி இளைக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள்.

அரச அதிகாரிகளால் அதாவது பொலிசாரால் ஒரு பிரிணையின் மனித உரிமைக்கு பங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர் அல்லது அவரைச்சார்வில் ஒரு சட்டத்தரணி உயர் நீதிமன்றத்தில் 30 நாட்களுக்குள் வழக்கு தாக்கல் செய்யமுடியும். (இலங்கையில் கொழும்பில் மாத்திரமே உயர் நீதிமன்றம் ஒன்று உள்ளது.) முகவரி: பிரதம நீதியரசர், உயர் நீதிமன்ற வளாகம், கொழும்பு-12. (இம் முகவரிக்கு பதிவுத்தபால் மூலம் கடிதம் அனுப்ப முடியும்.)

எமது நாட்டில் 1979ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தை கொஞ்சம் நோக்கில் இது சட்டரீதியாக தமிழ் மக்களை அடக்கி அவர்களை அழித்து விட வேண்டுமென்று சிங்களப்பேரினவாத அரசால் திட்டமிடப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு இனவெழிப்புச் சட்டமாகும். தமிழ் மக்களுக்குரிய உரிமைகள், பாதுகாப்பு என்பன அரசால் திட்டமிடப்பட்டு புறக்கணிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திலேதான் தமிழ் போராட்டக் குழுக்கள் உருவாகின. இலங்கையிலே விதிக்கப்பட்ட இப்பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் பல்வேறு இழப்புகளை ஏற்படுத்தி உள்ளது என்பதை

நாம் அறிவோம். எத்தனையோ பேர் எவ்வித காரணமுமின்றிக் கைது செய்யப்பட்டு சிறைகளிலே பல தாங்கமுடியாத வேதனைகளை அனுபவித்துக் கொண்டு தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் அங்கேயே கழிக்கின்றனர். சிலர் காணாமலே போயுள்ளனர். சிலர் இவ்வுலகை விட்டுச் சென்றுமுள்ளனர். ஆனால் அரசாங்கம் தன்னிடமுள்ள பிழைகளை மறைத்துக் கொண்டு ஜ. நா. சர்க்கு இலங்கையில் பயங்கரவாதச் செயல்கள் நடப்பதாகவும் அதனால் பயங்கரவாத தடைச் சட்டம் அமுலில் இருக்கவேண்டும் என்றும் மாதம்தோறும் அறிக்கை சமர்ப்பித்துக்கொண்டு தன்னை உலகிற்கு நல்லவர்களாக காட்டிக்கொள்கின்றது. ஆனால் இவர்கள் பகத்தோல் போர்த்திய சிங்களங்களாக வலம் வருவது உலகிற்குத் தெரியாமல் போனது.....? பங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் என்பது பற்றி மக்களுக்குத் தெரியும். அது ஒரு மனிதாபிமானற்ற சட்டம் என்பது பற்றி சாதாரண மக்கள் அறிந்துகொள்ள முடியாமல் போனது கவலைக்குரிய விடயமே. சாதாரண சட்டத்தின் கீழ் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டால் 24 மணிநேரத்திற்குள் நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படல் வேண்டும். சந்தேகத்தின் பேரில் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டால் அவரைத் துன்புறுத்தி “நான் தான் குற்றவாளி” என போலீஸ் அதிகாரி குற்றவாளியிடமிருந்து பெறும் வாக்கு மூலத்தை நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கும் போது அந்த வாக்குமூலம் நிராகரிக்கப்பட்டு விடுகிறது. கைது செய்யப்பட்டவர் சித்திரவதைக்கு உள்ளாகி இருப்பின் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவேடு வைத்திய பரிசோதனை மேற்கொண்டு சித்திரவதை ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படின் வைத்தியப்பரிசோதகரின் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பத்திரத்துடன் பொலிசாருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

இதற்கு முற்றிலும் எதிமாறாவதுதான் பயங்கரவாத தடைச் சட்டம். பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டவரை நீதிமன்றத்துக்கு கொண்டு செல்லது 18 மாதங்களும் 3 நாட்களும் தடுத்து வைக்க இராணுவம், பொலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு இச் சட்டத்தின் மூலம் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவருக்கு எதிராக பொலீஸ் அதிகாரி கூறும் சாட்சியம், கைது செய்யப்பட்டவரிடமிருந்து பெறப்படும் வாக்குமூலம் நீதிமன்றத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். இதற்கு இச்சட்டம் வழி வகுக்கின்றது. கைது செய்யப்பட்ட ஒருவர் நீண்ட காலமாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்க முடிவதால் அவரை சித்திரவதைக்குள்ளாக்கி வாக்குமூலம் பெறுவது சாத்தியமாகின்றது. நீண்டகாலமாக இருப்பதால் காயங்களும் ஆறிவிடுகின்றன. இந்த விடயங்களை அறிந்த பின்பு இப் பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் மனிதாபிமானமற்றதாகும் என்பதை விளங்கிக் கொண்டிருப்பீர்கள்.

இதில் மனவருத்தத்திற்குரிய விடயம் என்னவென்றால் பொலிசார் அடித்துத் துன்புறுத்தியதை மருத்துவச்சான்றிதழ் மூலமே நிரூபிக்க வேண்டும். நம் நாட்டு வைத்திய அதிகாரிகள் பலர் பொலீஸாருக்கும் இராணுவத்தினருக்கும் பயந்து மருத்துவச் சான்றிதழ் வழங்க மறுத்துள்ளன கடந்த காலத்தில் வெளிவராத ஒரு விடயம் இப்படிப் பயத்தவர்கள் ஏன் இந்த புனித வைத்திய தொழிலைச் செய்ய வேண்டும்? எல்லோரும் செய்ய வேண்டிய கடமையை சரிவரச் செய்தால் எல்லோருமே பாதுகாப்பாக வாழ முடியும்.

முதலில் இப் பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தில் இருந்து தப்புவதற்கு மக்கள் செய்ய வேண்டிய கடமை என்னவென்றால் எப்போதெல்லாம் பயங்கர வாத தடைச் சட்டத்தை நீக்கவதற்கு முயற்சி எடுக்கப் படுகின்றதோ அப்போதெல்லாம் டூரண ஒத்தழைப்பு வழங்கவேண்டும். “ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு” அல்லது ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டு 6 நாட்களுக்குள் மனித உரிமை ஆணைக் குழுவில் முறைப்பாடு செய்தல் வேண்டும். தொடர்ந்து 30 நாட்களுக்குள் உயர் நீதிமன்றத்தில் (ஆட் கொணர்வு மனு) வழக்குத்தாக்கல் செய்யலாம். விழிப்புடன் இருந்தால் ஒவ்வொருவரையும் பாதுகாக்க முடியும். இது ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும். இக் கட்டுரையைப் படித்தபின்னரும் கூட எதிர் காலத்தில் அநீதி நிகழும் போது செயலற்றுப்போய் இருந்து விடாதீர்கள்.

கெ.தர்ஸன்

“தம்பி ஒரு ரிக்கற் 20 ரூபா 50 ரிக்கற் 1000 ரூபாக்கு வாங்கினான். முதலாவது பரிசு விழாட்டியும் மூண்டாவது பரிசாவது விழும் தானே? இன்னும் கனக்க ரிக்கற்றுக்குச் சொல்லியிருக்கிறன். பயப்பிடாத..”

ஆரம்பத்தில் அவர் எனக்கு உங்களுக்கும் இருப்பது போன்று அப்பாதான். ஆனால் இன்று அம்மா செத்ததால் அப்பன் சித்தப்பன் போல அவரைக் கடமைக்காக, மற்றவர்களுக்காக “அப்பா” என்று கூப்பிடும் போது பாசம், அரவணைப்பு, அன்பு இவைவெல்லாம் அப்பாவிடம் இருந்து நாம் பெற்றுக் கொண்ட அனைத்தும் அறுந்து போவதாக உணர்கிறேன்.

எம் தாயின் மறைவின் பின் நாங்கள் அம்மாவின் கையில், அப்பாவோ சித்தியின் பையில். நாங்கள் நால்வர் என்னுடன் இரண்டு தங்கையும் ஒரு தம்பியும். நாம் படுகின்ற கஸ்டங்கள் எமக்குத்தான் தெரியும். எங்களை வளர்ப்பதற்கு அம்மமா படும் அவலம் ஐயா சுமக்கும் சுமை யாரும் அறியா உண்மை.

‘பட்ட காலிலே படும் கெட்ட குடியே கெடும்’ என்னும் பழமொழி எம்மைப் போன்றவர்களுக்கே பொருந்தும். 2000ம் இடப்பெயர்வு என் குடும்பத்தை உலுக்கியதை நினைக்கும்போது நாம் அனுபவித்த வசந்த காலம் கண்ணீரோடு வந்து போனது. எமக்கு செல் அடி விழவில்லை, என் குடும்பத்தில் யாருக்கும் எதுவும் அசம்பாவிதம் நிகழவில்லை. ஆனால் நன்றாக கஸ்டத்தை அனுபவித்தோம்.

கஸ்டத்தைக் கலைக்க கொட்டும் மறையிலும் நனைந்தபடி அவரது வாசலில் ஏழைலாசரைப் போன்று காசுக்காக காத்திருந்த காலம். எம் வாழ்வில் உயர முடியாத கஸ்ட காலம். தலையிடையும் காய்ச்சலும் தனக்கு வந்தால் தெரியும் என்பர். உண்மைதான் அம்மாவின் மறைவின் பின் என் அப்பா சொன்ன ஒவ்வொரு வார்த்தைகளும் என் காதிலே

திருவள்ளூர் அடிப்பா

ஒவ்வொரு சம்பவத்தையும் நினைவூட்டு கின்றன.

என் கஸ்டங்களை நினைத்துப்பார்த்தேன். என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. உடனே எங்கேயாவது வேலைக்குப் போக வேண்டும் என்று தோன்றியது. கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்தது போல ஒருவர் “தம்பி வேலைக்கு வருவாயா?” என்று கேட்டார். நான் உடனே என் அடையாள அட்டையுடன் புறப்பட்டேன். ஆனால் அவ் வேலையில் சேர்ந்த பின்பு நான் என்ற அடையாளத்தை மறைப்பதற்கு எடுத்த முயற்சிகள் ஏராளம். ‘பாண்ட்’ வாத்தியக் குழுவில் நானும் ஒரு வேலையாள். இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்யக் கொண்டு போகும் போது வாசிக்கப்படும் ‘பாண்ட்’ வாத்தியத்தில் ஒரு வாத்தியத்தை நானும் ஏற்றுக்கொண்டேன். அன்று என் தொழிலால் எனக்கு கிடைத்த வருமானம் 250 ரூபா. மிகவும் மகிழ்ந்தேன். என் வீட்டிலே எல்லோரின் முகங்களிலும் ஒரு புத்துணர்வு. என்னால் இயன்றவரை என் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கில் என் வேலையைத் தொடர்ந்தேன். என் குடும்பத்தின் முகங்களில் சந்தோசத்தைக் கண்டேன்.

நான் ‘பாண்ட்’ வாத்தியத்திற்கு செல்வது என் தந்தையின் காதிலே விழுந்தது. என்னைத் தேடி வந்தார். “தம்பி நான் மரியாதையோடு இருக்கிறன். நீ பாண்ட் டுக்குப் போறதால் எனக்குத்தான் மரியாதை இல்ல. அதுக்கும் ஒரு தொழில் எண்டு போறீயே உனக்கு வெட்கம் இல்லையா?”

வெட்கப்படவேண்டியது நானா..? என் அப்பாவா..? எனக்குள்ளே கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டேன். நான் பாண்ட் டுக்குப் போகும் போது நான் பட்ட அவஸ்தை. என் தலையிலிருக்கும் தொப்பியால் என் முகத்தை மூடிக்கொள்வேன். வீதியால் பாண்ட் அடித்துக் கொண்டு செல்லும் போது என் தலை நிலத்தையே பார்க்கும். நான் அப்போதுதான் ஓ.எல் பரீட்சை எடுத்து பெறுபேறுக்காக காத்திருக்கும் மாணவன். என் சக மாணவர்கள் கண்டுவிடுவார்களா? என் ஆசிரியர்கள் என்னைப் பார்த்து விடுவார்களா? என்னும் ஏக்கத்தில் குனிந்த தலை நிமிராமல் நடந்து சென்று விடுவேன். என் தந்தையின் அரவணைப்பின்மையால் நான் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் நிறையவே உண்டு.. என் குடும்ப நலன் கருதி பணத்திற்காக என் தந்தையிடம் சென்றால் அவர் ஏசும் சொற்கள். சகிக்க முடியாது தாங்களும் முடியாது. எப்படி அழுவது என்று தெரியாது அலைந்து திரிந்தேன்.

“இந்தா இது நாய் தின்னுற காசு.” என என் தந்தை எறிந்த 800 ரூபாவை பொறுக்கி

எடுத்த அந்த காலத்தை என்னால் மறக்க முடியாது. இச் சம்பவங்கள் நடக்கும் போது எனக்கு வயது 16. இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்பர். என் தந்தையின் செயல்கள் ஆத்திரத்தை மூட்டினாலும், என் அம்மாவின் அரவணைப்பில் அவை மறக்கப்பட்டாலும், இன்றும் அழியாமலேயே அவை இருக்கின்றன. இப்படியே எம் காலம் கஸ்டத்தில் கரைந்தாலும், எப்படியோ எம் காலம் கடந்தது. அண்மையில் என் முன்னே நிற்பதற்குக் கூட நிலை தடுமாறியவண்ணம் மதுபோதையில் அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் இன்னும் ஓங்கி ஒலித்தக் கொண்டிருக்கத்தான் செய்கின்றன.

என் தந்தையின் கையிலே 50 ரிக்கற்றுக்கள். “தம்பி ஒரு ரிக்கற் 20 ரூபா 50 ரிக்கற் 1000 ரூபாவுக்கு வாங்கினான். முதலாவது பரிசு விழாட்டியும் மூண்டாவது பரிசாவது விழும் தானே? இன்னும் கனக்க ரிக்கற்றுக்குச் சொல்லியிருக்கிறன். பயப்பிடாதே..” அவர் வாங்கிய அத்தனையும் அதிஸ்டலாப ரிக்கற்றுக்கள். எம் போன்ற ஏழைகள் கனவில் வீடுகட்டவும், வாகனம் வாங்கவும் செய்யும் மந்திரக் கலசம் அது. எனக்கும் ஒரு பக்கம் சின்ன சந்தோஷம். மறுபக்கம் எம் வீட்டு நிலைமை. நான் அப்பாவிடம் 800 ரூபா பொறுக்கி எடுத்த ரூபாகம். என்ன செய்வேன்?. சற்று நேரத்தின் பின் அதிஸ்டலாப ரிக்கற்று 50தும் என் முன்னே கிழிக்கப்பட்டது. ஏன் தெரியுமா? 50 ரிக்கற்றுக்களில் மூன்றாவது பரிசுக்குரிய நம்பா கூட அந்த ரிக்கற்றுக்களில் இருக்கவில்லை. நான் அதிர்ந்தேன்.

நான் வேலைக்காக சென் ஜோன்ஸ் பாடசாலை வளவை கூட்டித்துப்பரவு செய்து ஒரு நாள் 150 ரூபா சம்பளமாகப் பெற்றேன். இந்த நிலையில் நான் இருக்கும் போது என் தந்தை இப்படியா? அழுதேன். ஆத்திரப் பட்டேன். ஆவேசமடைந்தேன். சென் ஜோன்ஸ் பாடசாலையை கூட்டித் துப்பரவு செய்யும் போது என் மனம் பட்ட அவலம். ஆம் இன்றும் மறக்கமுடியாது அப்போது நான் ஏ.எல் பரீட்சை பெறுபேறுக்காக காத்திருந்த காலம். இது என் அப்பனுக்கு எங்கே விளங்கப்போகிறது.

50 ரிக்கற்றுக்களையும் கிழித்து முடித்தவுடன் என் அப்பாவின் ஆறுதல். “தம்பி இந்தமுறை வீட்டிட்டன். ஆனா அடுத்த முறை நிட்சயமா எனக்குத்தான் முதல் பரிசு...” “நினைச்ச நடத்தி முடிப்பவன் நான் தான்”. அப்பா வெளியேறிக் கொண்டிருந்தார். ■

இந்தா இது நாய் தின்னுற காசு” என என் தந்தை எறிந்த 800 ரூபாவை பொறுக்கியெடுத்த என்னை மறக்க முடியாதே. இச்சம்பவம் கள் நடக்கும் போது எனக்கு வயது 16.”

சென் ஜோன்ஸ் பாடசாலை வளவை கூட்டித்துப்பரவு செய்து ஒரு நாள் 150 ரூபா சம்பளமாகப் பெற்றேன். இந்த நிலையில் நான் இருக்கும் போது என் தந்தை இப்படியா? அழுதேன். ஆத்திரப் பட்டேன். ஆவேசமடைந்தேன். சென் ஜோன்ஸ் பாடசாலையை கூட்டித் துப்பரவு செய்யும் போது என் மனம் பட்ட அவலம். ஆம் இன்றும் மறக்கமுடியாது அப்போது நான் ஏ.எல் பரீட்சை பெறுபேறுக்காக காத்திருந்த காலம். இது என் அப்பனுக்கு எங்கே விளங்கப்போகிறது.

50 ரிக்கற்றுக்களையும் கிழித்து முடித்தவுடன் என் அப்பாவின் ஆறுதல். “தம்பி இந்தமுறை வீட்டிட்டன். ஆனா அடுத்த முறை நிட்சயமா எனக்குத்தான் முதல் பரிசு...” “நினைச்ச நடத்தி முடிப்பவன் நான் தான்”. அப்பா வெளியேறிக் கொண்டிருந்தார். ■

“கலியாணம் முடிச்ச முதல் நாள்

குடும்பம் சமூக அமைப்புகளில் மிகவும் அடிப்படையானது. அது முதல் நிலைக் குழுவாகும். இங்கு முதன்மையான முகத்திற்கு முகம் காணக்கூடிய உறவுகள் உள்ளன. ஒருவர் சமூகமயமாத்தல் முதலில் குடும்பத்தில்தான். குடும்பத்தில் குழந்தைகளை வளர்க்கும் முறை தான் அவர்களின் பிற்கால வாழ்வில் காணப்படும் நிலையான பழக்கங்கள் ஆகின்றன. அதனால் ஒருவரின் அடிப்படையான பண்புகளின் பிறப்பிடமாக இல்லம் உள்ளது. இங்கு பரம்பரையும் பண்பாடும் சேர்ந்து எதிர்காலத்தில் மக்களின் நடத்தை, ஆளுமை முதலியன உருவாக்கப்படுகின்றன.

(நன்றி - சமூகப்பிரச்சினைகள்)
நாளாந்தம் வடபகுதியில் பல குடும்பங்கள் விவாகரத்து பெற்றுக் கொள்கின்றன. (பத்திரிகைச் செய்திக் குறிப்பு)

குடும்பம் ஒரு சமுதாயத்தின் தலை எழுத்தையே மாற்றியமைக்கும் ஆற்றல் மிக்க கருவியாகும். ஏனெனில் குடும்பம் என்பது சமுதாயத்தின் ஓர் இன்றியமையா உயிரணு. அதுவே மனித சமுதாயத்தின் அடித்தளமாகும். ஆகவேதான் குடும்பங்கள் மகிழ்ச்சியாக, நலமாக, வளமாக இருக்கும் போது அக்குடும்பங்களின் ஒருங்கிணைந்த தொகுப்பாக உள்ள சமுதாயமும் மகிழ்ச்சியாக, நலமாக, வளமாக இருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. அவ்வாறில்லாமல் குடும்பங்கள் கெட்டு குட்டிச் சுவராகி சிதைந்து சீர்குலைந்து நிற்கும் போது சமுதாயம் சீர்கெட்டு உருக்குலைந்து அழிவுப் பாதையில் செல்லும். ஏனெனில் நலமான குடும்பங்களே வளமான நாட்டை உருவாக்கும். மகிழ்ச்சியான குடும்பங்களே வளர்ச்சிநிறை நாட்டை உருவாக்கும் - (நன்றி- தேமுதீன் டிச. 2003)

பத்திரிகையில் வரும் சோதிடர் வருகை விளம்பரத்தில் யாழ்ப்பாணம் புனித மண் என்னும் பட்டத்தால் கௌரவிக்கப்பட்டு விளம்பரம் அடிக்கடி வருகிறது. யாழ்ப்பாணம் எப்போது புனித மண் ஆகியது என்ற கேள்வியை ஒதுக்கி விட்டு விடயத்திற்கு வருவோம். யாழ்ப்பாணம் இன்று தெருவுக்கு வந்திருக்கிறது. வாணவேட்கையும், வர்ண வேட்கையும் பல யதார்த்தங்களை மறைத்தவிட முடிந்தாலும் பொல்லஸ் நிலையம், நீதிமன்றம் வரை சென்று 'எங்கள் பிரிச்ச விடுங்கோ' என்று ஒருசாராராலும், கௌரவமாக தமக்கென சட்டத்தரணிகளை நியமித்து பிரிந்து செல்வதில் அக்கறையுள்ள பெரியவர்களாலும் நமது கல்வி கற்ற புனித மண்...? பெருமையடைகிறது. கலை கலாசார பண்பாட்டு விழாக்கள் வீதிக்கு வந்து வினோதம் காட்டும் வேளையில் எமது புனிதமான பண்பாடுகளும் வீதிக்கு வந்துள்ளன. கலாசார சீரழிவுகளின் கைது நடைபெறும் வேளையில் பிரிந்து செல்லும் புதிய கலாசாரம் சமூக நடவடிக்கை ஆகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் குடும்பங்கள் உடைந்து வருகின்றன என்ற கூப்பாண உண்மையை எல்லோரும் ஏற்க வேண்டிய நிலை வந்துள்ளது. அமைப்புக்களை பாதுகாக்கும் அதேவேளை சமுதாயத்தின் அடிப்படை அமைப்பான குடும்பங்கள் சிதறண்டு போவது தொடர்பாக கவனம் குவிக்கப்படவில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

“இன்று குடும்பங்கள் உடைந்து போவதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. திருமணம், உறவு, குடும்பம் இவற்றின் சரியான தெளிவின்பமை இல்லாமல் திருமண உறவில் இணைவது பெரும் தவறாகும். என்னை சந்தித்த பலர் தாம் வாழ்க்கையில் செய்த பெருந்தவறாக இதனைக் கூறி புலம்புகிறார்கள். இது படித்த மட்டத்தினிடையே பெரிதும் காணப்படுகிறது. பால் உடந்தல் காரணமாக திருமணம் செய்யவர்கள் அது முடிந்தவுடன் விலகிவிட நினைக்கின்றனர். இத்தகையவர்களை பொறுத்தவரை செக்ஸ் தான் முதலிடம் வகிக்கின்றது. காதல் என்று தொடங்கும் காலத்தில் தமது விருப்பு வெறுப்புக்கள், பலம் பலவீனங்கள், குடும்பத்திடமிடல் போன்றவை பற்றி உரையாடுவதில்லை. ஆனால் திருமணம் என்ற கட்டத்துக்கு உடனே வந்து விடுகிறார்கள். பின்பு சண்டை சச்சரவாதனை மிஞ்சுகிறது. என்னுடைய வீட்டிற்கு அருகிலேதான் நீதிமன்றம் இருக்கிறது. கல்வி கற்றோர், உத்தியோகம் பார்ப்போர் என்று பலர் பிரிந்து போவதில் அக்கறையாய் இருப்பதை அன்றாடம் காண்கிறேன். பெண்கள் இதில் அதிக முனைப்போடு இருக்கிறார்கள். திரு. அகஸ்டின் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர். (திருமண ஆயத்த வள ஆணையினர்)

மணமுறிவுக்கான காரணங்கள் - பிறரது சுதந்திரத்தில் குறிக்கீடு, மற்றவர்களுடைய உரிமைகள் மதிக்கப்படுவதில்லை, மூன்றாம் மனிதரின் தலையீடு, பகிரப்படாத செல்வம், பண்பாட்டு சீரழிவு, ஒழுக்கம் சார்ந்த பிரச்சினைகள், ஆணுக்கொரு நீதி பெண்ணுக்கொரு நீதி என்ற மனோபாவம், துணையைத் தேர்ந்தெடுத்த போது துணிந்து செய்த பிழைகள், ஆதிக்க வெறி, சுயநல குறுகிய வட்டம், மறைக்கப்பட்ட குற்றங்கள் வெளிப்படுத்தல் உடல், உள்ளக்குறைபாடு, மகப்பேறின்மை, பலதார மண(ன) த்தில் பற்று, பிரமாணிக்கமின்பமை, திருமணத்தின் மாண்பு அறியாமை, திருத்த முயலாத தீமைகள், விட்டுவிட முடியாத விபரீத ஆசைகள், நடைமுறைக்கு ஒத்துவராத நிபந்தனைகள், இணைக்க வேண்டிய சமயத்தின் கட்டுக்கொள்ளாத தன்மை, அரைகுறையாகப் புரிந்து கொள்ளாதல், விட்டுக் கொடுத்தல் இன்பம், கட்டுப்படுத்த முடியாத கோபம், அறியாமை, விதியை நம்புதல், எதிலும் திருப்தியற்ற மனநிலை, ஆலோசனை பெற விரும்பாமை, நல்ல நண்பர்கள் இல்லாத நிலை என்பனவாகும்.

சட்டப்படி திருமண உறவில் நுழைவார்கள் சட்டப்படி பிரிந்து விடுகிறார்கள். இவர்கள் ஜீவனாம்சம் போன்ற உதவித்தொகையை பெற்றுக்கொள்கின்றனர். ஆனால் சட்டபீதியற்று திருமணம் செய்து குழந்தைகள் பெற்று தனித்து விடப்படும் பெண்கள் அதிகம். கல்வி வசதி அற்ற நகர்ப்புற மக்களிடம் இத்தகைய பிளவுகள் அதிகம். ஆனால் இவர்களோ நடுத்தெருவுக்கு குழந்தைகளோடு வந்து விடுகின்றனர். குடி, திட்டமிடாமை, பொறுப்பற்ற தன்மைகள், பலபெண் தொடர்பு போன்றவை இத்தகைய சமூகத்தில் மனப்பிளவுகளுக்கு காரணமாகின்றன. பிள்ளைகள் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டு, மனப்பிளவுகளுக்கும், மற்றும் குழந்தைத் தொழிலாளர்களாகவும் மாறுவதைக் காண முடிகிறது.

“சேர் எனக்கு அப்பா ஒன்று அம்மா ரெண்டு. இவரினர அம்மாவையும், எங்கட அம்மாவையும் அப்பாதான் முடிச்சவர் அப்ப எனக்கு ரெண்டு அம்மா. ஆனா அப்பா எங்களுக்கு ஒண்டும் தாறயில்லை. ஏன் சேர் இவயள் ரெண்டு கலியாணம் முடிக்கிறீனம். அம்மா பாவம் தூள் இடிச்சத்தான் எங்களைப் பார்க்கிறா. என்ற படிப்பு அரைவாசியில் நிண்டதுக்கு இது தான் காரணம்”. (வயது 15, தரம் 5 வரை கற்ற சிறுமி)

“எங்கட வீட்ட ஏழுபேர். அப்பா எங்களோட இல்லை. அம்மாதான் எல்லாம். பள்ளிக்கூடம் கூட்டப்போறவ. கோயில் கூட்டுவா. வீடுகளுக்கு கூலி வேலைக்கு போறவ. பொழுதுபடத்தான் மத்தியானச் சாப்பாடு சாப்பிடுவம்” (மாணவன், வகுப்பு 8)

“அப்பா சாக அம்மா வேற கலியாணம் முடிச்சா. அம்மாவுக்கு பேந்து பிள்ளைகள் பிறந்தது. அதுகளில் தான் சரியான நேசம். என்னையும் தங்கச்சியையும் கவனிக்கிறதில்லை. எங்கிட்டத் தான் வேலை சொல்லுவா. அம்மா பேந்து முடிச்சவரும் விட்டுட்டு போயிட்டார். எனி ஆர் சேர் எங்களைப் பாக்கிறது.” (மாணவன் - தரம் 8)

“சேர் அப்பா ஒரே குடி அம்மாவும் நல்லாக் குடிப்பா. தங்கச்சி தம்பிய, அக்காவ ஆர் பாக்கிறது? பள்ளிக்கூடத்துக்கு வாறதா அல்லது வீட்டப் பாக்கிறதா? அதுதான் பித்தளக் கம்பி எடுத்து வெட்டி விக்கிறன். எனக்கிது பிளயாப் பட்டல்ல.” (மாணவன்- தரம் 6B)

பெண்களின் கருத்து யூவிதமாக இருக்கின்றது. பெரும்பாலும் அவர்கள் திருமணம் முடிந்துவிட்ட ஓரேகாரணத்துக்காக நுண்பங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். பொறுப்பற்ற குடிக்கார கணவன்மரால் பல குடும்பப் பெண்கள் கண்ணீர் வடிக்கின்றனர். வெளியில் கணவன் மனைவி என்று காட்டிக் கொண்டாலும் உள்ளே துயரத்தையும் கண்ணீரையும் அடக்கி வைத்திருக்கும் பெண்களே அதிகம்.

“எப்பிடித் தம்பி இவனோட வாழறது. உழைக்கிறதெல்லாம் குடிச்சுப்போட்டு றோட்டில் ஒண்டுமில்லாமக் கிடக்குது. இத்தனை புள்ளையளையும் நான் பாப்பன் என்ன விட்டுட்டுப் போ என்டாலும் போறாலும் இல்ல. என்ற சம்பளத்தில் தான் இவ்வளவு புள்ளையளையும் வளக்கிறன்.” (தாய் வயது 46)

“கலியாணம் முடிச்ச முதல் நாள் என்னில் சந்தேகப்பட்டவர். இப்ப கூட நான் பிள்ளையை பள்ளிக்கூடத்துக்கு ஏத்திக்கொண்டு வரப்போனா, ‘ஆரோட இருந்திட்டு வாறாய்’ எண்டு கேட்டார். கோயிலுக்கு போயிட்டு பிந்தி வந்தாலும் இந்தக் கதை தான். தான் தொழிலுக்கு போற நேரத்தில் நான் ஆரோடயும் இருக்கிறேன். இந்தப் புள்ளைகள் வளக்க வேவளவு கண்டப்படுகிறம் தெரியும் தானே. இந்தப் புள்ளையோட ஒப்பிரேசன் செய்திட்டன். முழு வேலையும் நான் தான். (நான்கு பிள்ளைகளின் தாய், வயது 26)

“கலியாணம் முடிச்ச முதல் நாள் வெறி. அந்த நாள் என்ற கழுத்தப் பிடிச்ச கொல்லப் பாததார். எனக்கு ஒரு பிள்ள. இன்னுமொரு பிள்ளய பெறுவம் எண்டால் இந்தக் குடிக்காரனுக்கு கிட்டப் போக மனம் வருகுதில்லை. அப்பாவும் அம்மாவும் டிவோஸ் நோட்டில் கையில் வைச்சிருக்கின்றன. என்ற ஒரு வார்த்தைக்காக பாத்திருக்கின்றன. என்ற கலியாணம் முடிஞ்சு பத்து வருசமாப் போச்சு. நான் அண்டைக்கு சொல்லிப் போட்டு வந்தனான்.

என்னில சந்தேகப்பட்டவர்”

நீ ஒரு உண்மையான ஆம்பிளை எண்டா நான் வரேக்க நஞ்சு குடிச்ச செத்துக் கிடப்பாய் எனடு. எனக்கெண்டு ஒரு குடும்பம் இருக்கெண்டு நினைக்கிறானா? எப்ப பாத்நாலும் ஒரே குடி” (பெண் வயது 40, அரச ஊழியர்)

“நான் எண்டபடியா சமாளிக்கிறன். என்ன செய்யிறது? அண்டைக்கும் சண்ட பிடிச்ச கையில் பெரிய காயம். 15 இள பிடிச்சிருக்கு. ஒப்பிசில் லீவு போட்டிட்டு நான்தான் ஆஸ்பத்திரிக்கு சாப்பாடு காலினான். அவர் வேல செய்யிற இடத்தில் அவற்ற மனேச்சர் எனக்குச் சொன்னவர் ‘இவன் எப்ப சாவானோ அப்பதான் பிள்ள நீ நிம்மதியா இருப்பாய்.’ கட்டியிட்டோம் கம்போம்.”

(பெண். வயது 32, ஆசிரியை)

“தெரியாத்நமமா கழுத்த நீட்டிப் போட்டன். வாழ்விலயும் சாவிலயும் பிரிய மாட்டோம் எண்டெல்லே கோயில்ல சொல்லிப் போட்டோம். என்ன செய்யிறது பிள்ளயுளுக்காக இருக்கிறன். பிள்ளயன் தங்கட காலில் நிக்க வெளிக்கிட்டா நான் போய் வயோதிபர் மடத்தில இருந்திடுவேன். எனக்கென்ற பென்சன் வரும். நான் ஆற்றையும் கால்ல நிக்கேல்ல. ஐயோ காணும் இந்த நரகம்.” (தாய்- வயது 50, அரச ஊழியர்)

வெளியில் விழாக்களில், திருநாட்களில், பொது வைபவங்களில் குடும்ப சகிதம் வந்திறங்கும் ஆட்களைப் பார்க்கும் போது சில வேளை கண்ணுறு பட்டுவிடும். உரையாடல், உறவு, நடந்து கொள்ளும் முறை இவற்றை அவதானிக்கும் போது ஆரோக்கியமான குடும்பம் போன்று எமக்குத் தோன்றும். இவை எல்லாம் வீட்டுக்கு வெளியே மாத்திரமே. ஆனால் அவர்களின் வீடு தனித்தனி தீவுகளாக இருப்பது வெளி உலகுக்கு தெரிவதில்லை. உறவுகள் அற்று, முறையான உரையாடல் அற்று, பகிர்வு அற்று தனிநபர்களாக இருக்கும் குடும்பங்கள் இன்று அதிகம். பிள்ளைகள் பெறுவதற்காக ஒன்று சேர்ந்து பின்னர் பிரிவோரும் அதிகம். இவர்கள் பருவகாலப் பறவைகள் போன்றவர்கள் “மாஸ்ரரிட குடும்பம்”, “ரீச்சர் பமிலி”, “கிளாக்கர் குடும்பம்”, “மூப்பர் குடும்பம்”, “ஐயர் குடும்பம்” என்ற அடைமொழிகளுக்குப் பின்னால் இருப்பதெல்லாம் துயரமும் சோகமும் சண்டையும் பிரிவுகளும். திருமணத்தை தாம் செய்த தவறாக கருதி நடைபிணங்களாக வாழ்வோரை இவ்வகை அடைமொழிக் குடும்பங்களில் காண முடியும்.

“குடும்பங்கள் உடைந்து போவதற்கு இன்றைய போக்குகள் காரணமாக இருக்கின்றன. செக்ஸ் திருப்தியின்மை, பொருளாதார நெருக்கடி. அர்ப்பணப்பின்மை முக்கிய காரணமாகின்றன. பெற்றோர் போன்ற மூன்றாம் நபர்களின் தலையீடும் செல்வாக்கும் குடும்பங்கள் முரண்படுவதற்கு காரணமாகின்றன. வீட்டுக் கொடுப்பு, சகிப்புத்தன்மை போன்ற பண்புகள் குடும்பங்களில் காணப்படுவதில்லை. திருமணம், உறவு, வாழ்வு முறை, பிள்ளை வளர்ப்பு போன்ற விடயங்களில் இரு சாராருக்கும் அறிவு அவசியம். திருமணம் என்பது ஒரு பயணம். பெறுவதில்லை கொடுப்பதன் மூலம் மகிழ்வடையும் பயணம். கொடுப்பதில் நிறைவு இருக்க வேண்டும்.”

திருமண உறவு, குடும்ப உறவு விரிசல், முரண்பாடு என்று வருபவர்களுக்கு நீங்கள் எத்தகைய ஆலோசனைகளை வழங்குகிறீர்கள்?

“நாளாந்தம் நான்கு, ஐந்து குடும்பங்கள் பிரச்சினை என்று வருகின்றன. பிரச்சினைகளை அறிந்து, விளக்கி ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்து நாம் அவர்களை வாழ்வுக்குச் செல்ல வழி சொல்லுகிறோம். உண்மையில் பிரச்சினைகளை தீர்த்து வாழ வேண்டும் என்று விரும்புவவர்களே இங்கு வருகிறார்கள். உடல், உள், பொருளாதார ரீதியான நெருக்கீடுகளுக்கும் முகம் கொடுத்து வாழ ஆலோசனை வழங்குகிறோம். நாம் திருமண விடயமாக இரண்டு விடயங்களைச் செய்கின்றோம். ஒன்று, திருமண முன்னாயத்த வகுப்பு

இதில் திருமணம் செய்ய விரும்புவவர்கள் எவரும் கலந்து கொள்ள முடியும்.

மற்றது, திருமணத்துக்கு பின்னான குடும்ப வளப்படுத்தல் கலந்துரையாடல்கள். இதனைவிட ஒவ்வொரு போயா திணைக்களிலும் குடும்பம், பிரச்சினைகள், பிள்ளை வளர்ப்பு மற்றும் பெண் தலைமைத்துவம் போன்ற விடயங்களை உள்ளடக்கி கருத்தரங்குகொன்றையும் நடாத்தி வருகின்றோம். குடும்பம் ஒன்றை இலகுவாக்க முடியும். இன்றைய சிக்கல்கள் நிறைந்த சமூகச் சூழலில் அதனை ஒரு ஆரோக்கியமான நிறுவனமாக தொடர்ந்து இயங்க வைப்பதென்பது அர்ப்பணம் நிறைந்த பயணத்திலேயே தங்கி இருக்கிறது.” (அருட்திரு இராஜநாயகம், இயக்குனர், அகவொளி நிலையம், யாழ்ப்பாணம்)

பெண்ணுரிமை வலுப்பெற்று வரும் இன்றைய நிலையில் மற்றும் பெண் தன் சொந்தக் காலில் நிற்பதற்கான சாத்தியப் பாடுகளும் அதிகரித்து வரும் நிலையில் அவள் தனது அடக்குமுறைக்கெதிராக குரல் எழுப்பும் சமகாலப் போக்கில் குடும்பங்கள் பிரிந்து போவதற்கான சூழலும் அதிகரித்து வருகிறது. குடும்பத் தலைவன் ஆண், உழைப்பவன் ஆண், பாதுகாப்புத் தருபவன் ஆண் என்ற பாரம்பரிய படிமங்கள் உடையத் தொடங்கியுள்ளன, இதனால் பெண்களால் அது குடும்பப் பெண்ணாக இருந்தால் கூட அவர்களால் தனித்து வாழ முடியும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடம் அதிகரித்து வருகிறது. நிலையான வருமானம் உழைக்கும் பெண்களிடம் மாத்திரமன்று கூலி வேலை செய்யும் வீட்டுபெண்களிடம் கூட ஆண் தலைமையற்று குடும்பத்தை கொண்டு நடத்தும் மனோதிடம் வளர்ந்துள்ளது. யுத்தவன்முறையினால் பாதிக்கப்பட்டு விதவைகள் ஆக்கப்பட்ட பெண்களிடம் அடுத்த கட்டத்துக்கு வாழ்வை நகர்த்தும் தைரியமும் நம்பிக்கையும் வளர்ந்து வருகிறது. பாரம்பரிய தலைமைத்துவம் மாறி வருவதை இன்று நாம் காண முடியும்.

கூட்டுக் குடும்ப முறை தோல்வியடைந்து தனிக்குடும்பம் அல்லது கருக்குடும்பம் சமுதாயத்தில் பெரும்பாலும் காணப்பட்ட போதிலும் ‘ஒற்றைக் குடும்பங்களும்’ கணிசமாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வகை குடும்பத்தில் தாய் அல்லது தந்தையின் இடம் வெற்றிடமாக இருந்த போதும் அவை இயங்குவதை, செயற்படுவதை காணமுடிகிறது. சாதாரண கருக்குடும்பம் போன்று இயங்குவதை நாம் காண முடியும்.

குடும்பம் ஒன்றின் சமநிலையை பின்வரும் காரணிகள் தீர்மானிக்கின்றன. கட்டுப்பாடு தெளிவான தலைமை, ஒழுங்கான கட்டமைப்பு, தனிப்பட்ட விருப்புகள், தனித்துவம் பேணல், தன்னுறுதி நிலை, ஒழுங்கு, ஆதரவு, நெகிழ்வுத்தன்மை, மாற்றுத் தலைமை, சேர்ந்து செயற்படல் மற்றவரின் உணர்வுக்கு மதிப்பளித்தல், கருத்துக்கு மதிப்பளித்தல், சாதகமான தொடர்பாடல், சுதந்திர செயற்பாடு, தட்டிக் கொடுத்தல்.

“உங்களுக்குத் தெரியும் தானே. அவா செத்தாப் பிறகு நான்தான் எல்லாம். பெடியள ஒருமாதிரி வளத்திட்டன். ஓ எல் வரை வந்திட்டான். அவா சாகேக்க இவன் ஆறாம் வகுப்பு. நானும் வேலைக்கு போறானன். காலமச் சாப்பாடு, மத்தியானச் சாப்பாடு எல்லாம் செய்திட்டுத் தான் போறானன். அவங்களுக்கு தாய் இல்லாத குறய நான் தீர்க்கிறன். ஒரு பிரச்சினையும் இல்லாம குடும்பம் போகுது.” (ஆண், வயது 40, மனைவி சில வருடங்களின் முன்னர் நோய் காரணமாக தற்கொலை செய்து கொண்டவர்)

“கடலில் வெட்டின 31 பேரில் அவரும் ஒன்று. அவர் சாகேக்க மூத்தவன் கைக்குமுந்த. இப்ப அவன் ஏ எல் படிக்கிறான். இடியப்பம் அவிச்சத் தான் என்ற குடும்பத்த நடத்திறன். தகப்பன் இல்ல எண்டு ஒரு குறயும் நான் என்ற பிள்ளயுளுக்கு வச்சது கிடயாது. பிள்ளயுளுக்காக வாழ வேணுமெண்டு நம்பிக்க வந்ததால் வாழத் துவங்கினான். என்ன மாதிரி கனபேர் எங்கட இடத்தில் ஆண் துணை இல்லாம குடும்பத்த சீராக நடத்தறாங்க.” (பெண், வயது 43)

தீவிரவாத பெண்ணியம் வாதாடுவது போன்ற குடும்பம் என்னும் அடிப்படை சமூக அலகு நிராகரிக்கக்கூடியது அல்ல. சமூகத்தின் சீரான அசைவியக்கத்திற்கு ஆரோக்கியமான குடும்பங்கள் அதிவாரம் இருக்கின்றன. பிள்ளை ஒன்று சமூகத்துக்கு பொருத்தப்பாடு உள்ளவனாக மாறுவது முதலில் குடும்பத்திலேதான். குடும்பக் கட்டமைப்பே சமூகத்தின் ஏனைய கட்டமைப்புகளுக்கு அடித்தளமாக அமைகின்றன. ஆகவே நமக்கு முன்னால் உள்ள பெரும் சவால் ஆரோக்கியமான குடும்ப அமைப்பை எவ்வாறு பேணுவது என்பதே ஆகும். இல்லையேல் பிரிவுகள் தவிர்க்க முடியாதவையாகி விடும்.

எரியும்

சின்ன வீடாகும் சமாதானம்

ஓடு. ஓடு. ஓடு. சமாதானத்தை நோக்கி எல்லோருமே ஓடக்கொண்டிருப்பதாய் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் அது முகமுடிச் சமாதானம் என்று சிலர் கூறுவது என்னவோ உண்மை தான் என்று உணரத் தோன்றுகின்றது.

அண்மைக்காலமாக சமாதானத்திற்காக கோபுக்கணக்கான நிதி செலவளிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆனாலும் சமாதானத்தின் முன்னேற்றம் பூச்சியமாகவே காணக்கிடக்கிறது. வெளிநாடுகளிடம் பல நிறுவனங்களும் போட்டியிட்டு பணத்தைப் பெறுகின்றன. செலவு செய்வதற்கு வழியா இல்லை தேடினால் ஒன்றல்ல ஆயிரம் வழி யிறக்கும். இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டுதான் பல நிறுவனங்களும் செயற்பட்டு வருகின்றன. அண்மையில் சமாதானத்திற்கான இளைஞர்கள் ஒன்றுகூடல் ஒன்று மட்டக்களப்பு மாநகரிலே வெகு விமரிசையாகவே நடந்து முடிந்தது. இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட அனைத்து பிரமுகர்களும் "பல நிறுவனங்கள் சமாதானம் என்ற பெயரில் பணத்தை, நேரத்தை வீண்செலவு செய்கின்றன. என்று ஆரம்பித்து..... ஆனால் இந்நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்திருந்த நிறுவனத்தின் செயற்பாடு பாராட்டுதற்குரியது." என்று நிறைவுசெய்தமை எழுதிக்கொடுத்த விடையத்தை வசித்தது போலத்தான் நினைக்கத் தோன்றுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சென்று இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்டோரில் பாதிப்பேர் பேசிக்கொண்ட விடயம் இதுதான் "டேய். மசசான் நான் அந்த திருகோணமலைக் குட்டிய கரக்ட் பண்ணிட்டன்." "நான் நாலு குட்டிய மடக்கினான் ஆனா நாலையும் சமாளிக்க சரியா கஸ்ட்பட்டு போனன்." "இப்பிடியான நிகழ்வுகளுக்கு போனா ஒண்டாவது செற்பண்ண வேணும்" என்பதுதான். இதில் கவலைக்குரிய விடயம் என்ன தெரியுமா? சமாதானத்திற்காக நாங்கள் அடுத்து என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஒருவர் கூட சிந்திக்காததுதான். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சென்ற இருபத்திண்டு பேருக்கும் செய்யப்பட்ட செலவு 60,000க்கு மேல். என்ன செய்வது சமாதானத்தின் முகமுடியை அணிந்து கொண்டு பல நிறுவனங்களும் இப்படித்தான் வீண் விரயம் செய்கின்றன.

ஆனால் நல்ல தேவைக்காக (கல்விக்காக) எமது சமூக முன்னேற்றத்திற்காக செலவு செய்யக் கேட்டால் ஆயிரம் கேள்விக் கணைகள். "அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக நாம் உதவி செய்தால் அவர்களின் பங்களிப்பு என்ன" என்பதை மிக முக்கிய வினாவாக முன்வைக்கின்றார்கள். உதவி வழங்கும் நாடுகள் அனைத்தும் செலவு செய்தமைக்கான பற்றுச் சீட்டினை பெற்றுக்கொள்வதில் நான் பெரும் அக்கறை காட்டுகின்றனர். சமாதான செயற்பாடுகளுக்காகத்தான் அப்பணம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளதா என்பதை அவர்கள் அவதானிப்பதில்லை. சமாதானத்தைப் பற்றி சிந்திக்கச் சென்றவர்களுக்கு இசை நிகழ்ச்சி அவசியம் தானா? அந்த இசை நிகழ்விலும் சமாதானத்தின் முகமுடிதான். ஆரம்பத்தில் சமாதானப்பாடல் பாடிவிட்டு பின்பு "அப்பிடிப்போடு" "சின்னவீடாய் வரட்டுமா?" "மன்மதராசா" என்று துள்ளிசைப்பாடல்கள் தொடர்ந்தன. கலந்து கொண்ட அனைவரும் (ஆண்கள், பெண்கள்) கூத்துக் கும்மாளம் போட்டு ஆடிமுடித்தார்கள். இப்படி ஆடிமுடித்தால் சமாதானம் வந்துவிடுமா? நாம் போக வேண்டிய பாதை இதுவே என்ற கருத்து நிலை உருவாகும் அபாயம் உண்டு. நாம் பாதை மாறிபோய் விடக்கூடாது என்பதில் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். ■

சமாதானப் பிரியன்

சட்டமாகும் "சமூகவிரோதம்"

"இருபத்தையாயிரம் கட்ட ஏலுமெண்டா கட்டுங்கோ. இல்லாட்டி வேற எங்கையும் கொண்டுபோய் விடுங்கோ. இந்தா பாருங்கோ இந்த பழைய கட்டிடத்த திருத்தத்தான் நாங்க காசு கேக்கிறோம். முழுத்தொகையையும் முழுசா கட்ட வேணுமெண்டு இல்ல பகுதி பகுதியாக கட்டலாம். கஸ்ரப்பட்டனீங்க கஸ்ரப்பட்ட இடத்த பாக்கலாம்தானே."

இவை திருமண விடயத்தாலோ, அல்லது காணி கொள்முதல் விடயத்தாலோ, வேலைசெய்யும் இடமொன்றிலோ, நடைபெற்ற உரையாடல் அல்ல. "இலவசக் கல்வியின் தந்தையார்... என்ற வகுப்பை காசோடு இயக்கும் பாடசாலையில் நடைபெறும் கொடுக்கல் வாங்கல் உரையாடல்கள் ஆகும். புதுவருசம் பிறந்து வகுப்புகள் ஆரம்பிக்க 3 மாதங்கள் இருந்தாலும் தரம் 1க்கான "டொனேசன்" வியாபாரம் சூடு பிடிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. பதினைந்திலிருந்து முப்பத்தைந்து நாற்பது வரை பணம் கைமாறி வருகிறது. கூட அன்பளிப்புக்களை அள்ளி வழங்கி "பெரும் முதலைகள்" தரமான பாடசாலைகளில்.....? இடம் பிடித்து வருகின்றனர். டொனேசன் பெறக்கூடாது என்று காலத்துக்கு காலம் திணைக்களத்தில் இருந்து பணிப்பாளர், அமைச்சின் செயலாளர் கையொப்பம் இட்டகற்று நிருபங்கள் கோவைகளில் உறங்கிவிடுகின்றன. பாடசாலை எதைக்கேட்டாலும் அள்ளிக் கொடுத்தால், "அபிவிருத்திக்கு உதவுகிறோம்" என்ற பெயருடன் திருப்தி அடைபவர்களுக்கு கைமாறப்படும் பணம் எங்கே..? எப்படி செல்கிறது என்று பலருக்கு தெரிய வாய்பில்லை.

அன்பளிப்பு என்று வழங்கப்படும் பணத்திற்கு ஆதாரமாக எந்த பற்றுச் சீட்டும் வழங்கப்படுவதில்லை. உண்மையில் பற்றுச்சீட்டு இல்லாமல் பரிமாறப்படும் பணம் "சட்டவிரோதமான" கொடுக்கல் வாங்கல்களைச் சார்ந்தது. இவ்வாறு பற்றுச் சீட்டு இல்லாமல் சேகரிக்கப்படும் பணத்தை பாடசாலைகள் எவருக்கும் கணக்கு காட்டத் தேவையில்லை. உரிய ஏடுகளில் கணக்கு காட்டவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இன்று இது தரகு வியாபாரமாக மாறி ஆயிரம் கைமாறும் தொழிலாகி வருகிறது. இதன் அவலம் என்னவென்றால் கடன் பட்டு, அடகுவைத்து, களையாக கட்டாய அன்பளிப்பு செய்யும் எவரும் இச்சமூக விரோதத்துக்கு எதிராக சாட்சி சொல்ல முன்வருவதில்லை. பிள்ளைக்கு அருகில் இருக்கும் பாடசாலை டொனேசன் கமையால் துரத்தாதுக்குப் போய்விட, அது பல மைல்களுக்கப்பால் சொகுசு வாகனங்களில் வந்திறங்கும் பரம்பரையினருக்கு சொத்தாகிறது. அதிகாரிகளின் பிள்ளைகளுக்கு நிரந்தர இடமாகிறது. ■

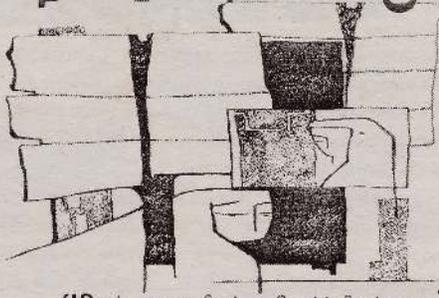
மு.தனபாலசீங்கம்,
யாழ்ப்பாணம்.

எரியும் சமூகம்.

நெருங்காமட்டுமலாது, வெளியே வராது புகைந்து கொண்டிருக்கும் பிரச்சினைகளுக்கான உங்களின் பக்கம். பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்த துங்கள். அவதானியுங்கள். கேள்விக்குள்ளாக குங்கள். இலஞ்சம், வன்முறை சாதிய ஒடுக்குமுறை என பல விடயங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. புனித மண்ணுக்குப் பின்னால் நடக்கும் பொய்களையும், போலிகளையும் இனங்கண்டு எழுதுங்கள். நாம் பிரசுரிப்போம்.

“நீ வராட்டி எனக்கு வேற ஆக்கள் இல்லை எண்டா நினைச்சனி”

முகம் களையிழுந்து சேர்ந்திருந்தது.

கரங்களை கன்னத்தில் முண்டு கொடுத்தபடி வெறித்த பார்வையுடன் பிள்ளையார் கோவில் படிக்கட்டில் அமர்ந்திருந்தாள் மங்களம். மெலந்த தோற்றமுடைய இவளுக்கு வயது நாற்பத்தைந்தை நெருங்கியது. “என்ன மங்களம் உல வச்சாச்சே... இப்படியே இருந்தா பெடியன் பள்ளியால் வந்து என்னத்த சாப்பிற்றது.” கேட்டபடியே அருகில் அமர்ந்தேன். மங்களத்துக்கு மூன்று பெண் பிள்ளைகள். இரண்டு ஆண் பிள்ளைகள். கணவன் தொழிற்சாலை ஒன்றில் வேலை பார்த்தவர். 90ம் ஆண்டு இடப்பெயர்வுடன் அத்தொழிலும் இல்லை. இப்போது உயர் பாதுகாப்பு வலயத்தின் சேதமடைந்த நிலையில் தொழிற்சாலை. இடப்பெயர்வைத் தொடர்ந்து கணவனின் பொறுப்புக்கள் மெல்ல மெல்ல மங்களத்தின் தலையில் விழ ஆரம்பித்தன. இருந்த பணத்தையும் நகையையும் விபாபாரம் செய்யத் தொடங்கிய கணவன் நாளைவில் அழித்திருந்தான். இவ்வளவையும் அனுபவித்த மங்களம் கணவனின் குடியையும் அடியையும் நாளும் அனுபவிப்பதில் துடித்தே போய்விடுவான். பிள்ளைகளின் பாடசாலைச் செலவு, உணவு, உடைத் தேவைகளை நிறைவேற்ற விரும்பியோ வீரும்பாமலோ கணவனில் தங்கியிருக்க வேண்டிய குழல் அவளை ஆட்டிப் படைத்தது. உயர் பாதுகாப்பு வலயத்தினுள் வீட்டைப் புறிகொடுத்த நிலையிலும் திடீரென வெடிக்கும் போர்ச் சூழ்நிலையிலும் வீட்டுக் கட்டடமும் சேர்ந்து அலைக்கழிக்க இதுவரை எட்டு வீடுகள் மாறி, கடந்த மூன்று வருடங்களாக வலிகாமத்தில் வாழ்ந்து வருகிறாள். கணவன் “குடி வீரத்தில்” யன்னல், கதவுகளை கோடர் பதம் பார்க்க இந்த வீட்டிலிருந்தும் எழுப்பும் ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. வீட்டுக் கட்டடமும் தந்தையின் தொல்லைகளும் மூன்று பெண் பிள்ளைகளையும் சின்னச் சின்ன வயதிலேயே தமது திருமண வாழ்வை தெரிவுசெய்து போக வழிகாட்டியிருந்தது. ஏதோ நினைவோட்டத்தில் மூழ்கியிருந்த மங்களத்தை எனது குரல் திசை திருப்பியதை உரைமுடிந்தது. “இல்லையக்கா... மீன்காரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்” “என்னடி மங்களம் முகம் ஒருமாதிரி இருக்கு” மங்களத்தின் முக பாவனை ஏதோ ஒன்றை காட்டி, மனதில் பட்டதை கேட்காமலிருக்க முடியாமல் கேட்டு விட்டேன். “சீ... அப்படி ஒன்றில்... தல அம்மலா இருக்கு? ஒருபக்கம் கண்டி இருக்குது.” தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டு இரண்டு கைகளாலும் முகத்தை இறுகத் துடைத்துவிட்டு அலுப்பு

முற்த்துக் கொண்டாள். மங்களத்தின் தற்போதைய குடும்ப குழலை ஓரளவு அறிந்திருந்ததால், முகபாவனையை அறிந்து கொள்வதில் அதிக கஸ்டமிருக்கவில்லை. கணவனின் அடி தாங்க முடியாமல் ஒரு சில நாட்கள் என்னை உதவிக்கு அழைத்து தன்னுடன் தங்கவும் வைத்திருக்கிறாள். தனது மனப்பாடங்களை ஓரளவு பகிர்ந்துமிருக்கிறாள். “என்ற மனக் கவலையைக் கேக்க நீங்களும் இல்லையெண்டா... எனக்கு வயத்தியமே பிடிச்சிருக்கும்.” எனக் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். “ராதிரி என்னவும் பிரச்சினையே... மங்களம்.” கேட்டபடியே அவளைப் பார்த்தேன். எதிர்த்திசையில் முகத்தைத் திருப்பியபடி மொனத்தான் அமர்ந்திருந்தான் மங்களம். “மங்களம்... என்ன கனக்க யோசிக்கிறாய்...” அவளின் நாடியில் முண்டு கொடுத்திருந்த கையை எடுத்துப் புற்றினேன். “எனக்கு பயமாயிருக்கு ... கலாசி மகனும் என்னை விட்டுட்டுப் போயிடுவானோ...எண்டு பயமாயிருக்கக்கா.” அவளது குரல் தளதளத்தது.

பேச முயற்சித்தான்... உதடுகள் துடித்தன... பேச்சு வரவில்லை உள்ளக் குமுறல் கண்ணீராய் வெளியேறியது. “அக்கா அதச் சொல்ல வெக்கமாயிருக்கக்கா”

கை நடுங்கியது. 17 வயது மூத்த மகன் நாளாந்தம் தாய் அனுபவிக்கும் துன்பங்களைத் தாங்க முடியாமல் தந்தையுடன் வாக்குவாதப்பட்டதால் வெளியேற வேண்டி வந்தது. தற்போது நண்பனொருவனின் வீட்டில் வசிப்பதாகக் கேள்விப்பட்டிருந்தான். படித்துக்கொண்டிருக்கும் 15 வயது மகன்தான் இவளுடன் இப்போது. “ஏன் போயிடுவானெண்டு பயப்படுகிறாய்?... அப்படி என்ன நடந்தது?” “வெறிகார மனுசனோட கதைக்க வெளிக்கிட்டிட்டான். அவன மாதிரி இவனும் போயிட்டா நான் ஆருக்காக இருக்கோணுமக்கா...” கண்கள் கலங்கி குரல் விம்மியது. “ஓவென அழுதபடி மடியில் விழுந்து விக்கிவிக்கி அழுதான். முதுகில் கைகளால் மெல்ல ஒத்துணர்வு கொடுத்தேன். அழுது ஒயும் வரை காத்திருந்த அவனை நிமிர்ந்தி நெடுங்கோடு அணைத்துக் கொண்டேன். எனது கண்களும் பனித்திருந்தன. “மனம்விட்டு அழுதுது ஆறுதலாக இருக்கக்கா” கண்களும் கன்னங்களும் சிவந்து வீங்கியிருந்தன. “என்னால் இன் சேர்ந்து வாழ ஏலாது. எங்களப் பிரிச்ச விடுங்கோ. அப்பதான் நிம்மதியா இருப்போம்.” மங்களத்தின் குரல் தளதளத்தது. “என்ன மங்களம் ... ஏன் இப்படிச் சொல்லுறாய்?” அவள் மீதான இனம் புரியாத ஏதோ உணர்வு எனது மனதை துருத்திக்கொண்டிருந்தது. “ஓமக்கா என்னால் அந்த வெறிகாரனோட வாழ ஏலாது.” மங்களத்தின் உறுதியான தீர்மானமும்,

அதனைத் தொடர்ந்த மௌனமும், இறுதித் தீர்மானம் எடுத்து விட்டாள் என்பதைப் புலப்படுத்தத் தவறவில்லை. என்னும் என் மனம் திருப்திப்படவில்லை. இப்படி சொல்லி விட்டால் உடனே நடந்துவிடுமா...? அயல் என்ன கதைக்கும்...? பிள்ளைகளின் நிலை...? அந்த வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமலிருந்தது. “என்னடி உனக்கு என்ன நடந்தது?” குனிந்த படி இருந்த பார்வை என்னை நோக்கித் திரும்பியது. அவளது பார்வை எதையோ சொல்லுவது போல இருந்தது. அது இரக்கமா...? நம்பிக்கையா...? அன்பா...? ஏது? மங்களம் தனது ஆதங்கங்களை அவ்வப்போது மேலோட்டமாக பகிர்ந்திருக்கிறாள். ஆனால் இந்தப் பார்வை மேலோட்டமாக எனக்குத் தென்படவில்லை. ஆழமாயிருந்தது. பேச முயற்சித்தான்... உதடுகள் துடித்தன... பேச்சு வரவில்லை உள்ளக் குமுறல் கண்ணீராய் வெளியேறியது. “அக்கா அதச் சொல்ல வெக்கமா இருக்கக்கா... கிழட்டு வயசிலும் ஒவ்வொரு நாளும் உறவுக்கு வரச்சொல்லி கூப்பிடுறான்... அதுவும் பகலில் பள்ளயளுக்கு முன்னாலும்... வெக்கமாயிருக்கு. ஒருபக்கம் கவலையாவும் இருக்கு. எனக்கு முன்னாலேயே லேகியம் தீன்னுறான். அந்த 15 வயசுப்பிள்ள என்ன நினைக்கும்...சரி அதுவும் புறவாயில்ல... இப்ப பதினஞ்சு நாளா கூகிரில்ல. அத தெரிஞ்சுகொண்டும் கூப்பிடுறான். இவன் மனுசனா? மூடி வைத்திருந்த உணர்வுகள் வார்த்தையாய் சீர்யது. கோபமும், கவலையும் மாறிமாறி வெளிப்பட்டன. அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். சற்று நேர மௌனத்துக்குப் பிறகு. “அவனுக்கு அரயில் தோல் வியாதியிருக்கு கொஞ்ச நாளா எனக்கும் சொறியது. ஆஸ்பத்திரியில் காட்டினான். டொக்டரும் தவிர்க்கச் சொல்லிற்றேன். ஆனா அவன் மிருகம் போல நடக்கிறான்...முந்தி வேல செய்த ஒரு தொக காச கிட்டடியில்தான் குடுத்தவங்க. இரண்டு லட்சம். அதக் கொண்டு போய் தங்கட சொந்தக் காரரிட குடுத்திற்று ஒவ்வொரு நாளும், நானு அம்பது எண்டு வாங்கி குடிக்கிறான்.

சம்பவம்

வீட்ட ஒண்டும் தறதில்ல. நிவாரணம் தான் எங்கட சீரியம்...இப்ப அவன் வீட்ட இருக்கிறதே இதுக்குத்தான்... மிருகம் போல நடக்கிறான். எனக்கு வாழப்பிடிக்கேல்ல... எப்படியாவது என்னை பிரிச்சிருங்கோ...” வாய் விட்டு அழுதுகொண்டிருந்தான். அழுதமுது... களைத்திருந்தான் மங்களம். மடியில் படுக்க வைத்து கரங்களால் ஆறுதல்படுத்தினேன். என்ன செய்வதென்றே தெரியாமலிருந்தது. மனம் கனத்தது. பீப்ப... “மீன்... மீன்...” மீன் பெட்டிக்காரனின் குரல் பாடசாலைக்கு போயிருந்த இளைய மகனை குறுக்கப்படுத்தியது. கண்களைத் துடைத்தபடி எழுந்திருந்தான் மங்களம்.

"நல்ல படத்தை காட்டினாத்தானே பாக்கிறீங்கோ"

LDIAற்று சினிமா இரசனை நோக்கி என்று தூர இலக்கில் மனிதம் கலந்தாய்வுக் குழுவின் "மானுட வியம்பம்" மாணவர் திரைப்பட விழாவின் நவம்பர், 6, 7 ம் திகத்களில் நடாத்தி இருந்தது. குட்டி, Children of heaven, அசோகா ஆகிய திரைப்படங்கள் இங்கு திரையிடப்பட்டன. இந்த வருடத் தொடக்கத்தில் இருந்து நல்ல திரைப்படங்கள் பலவற்றை சேகரித்து பாடசாலைகள், சனசமூக நிலையங்கள், மாணவர் விடுதிகள், கோவில்கள், கழகங்கள் மத்தியில் திரையிட்டு கலந்துரையாடல்களை மேற்கொண்டு வந்தோம். குட்டி, ரெற்றிஸ்டர், நதிக்கரையினிலே, அசோகா, பாரதி, அழியாத கோலங்கள், நிலாக்காலம் போன்ற படங்களுடன் வேற்றுமொழிப்படங்களும், கலந்துரையாடலும் இடம்பெற்று வருவது குறிப்பிடப்பட்டது. விழாக்கள், கருத்தரங்குகள், இலக்கியக் கூடல்களினெல்லாம் மிகச்சிலரே பங்குபற்றும் இன்றைய யதார்த்தத்தில் மாணவர்கள் இதில் கலந்து கொள்வார்களா? சந்தேகம் எழுந்தது. போதாக்குறையாக பெரிய பாடசாலைகளில் நுழைவுச் சீட்டுக்கள் விற்பதற்கு கொடுத்தபோது இரண்டு மூன்று நாட்கள் வைத்திருந்து விட்டு அப்படியே திருப்பித்தந்த பெருந்தன்மையை எவ்வாறு மறப்பது. இருப்பினும் பல பாடசாலை அதிபர்கள் மாணவர்களுடன் கதைக்கவும், உரையாடவும், அனுமதித்து நுழைவுச் சீட்டுக்களை விற்பனை செய்யவும், எமக்கு ஒத்துழைப்புத் தந்தனர். 'சினிமாவால் கல்வி வீழ்ச்சியடைகிறது. பிள்ளைகள் கெட்டுப் போகிறார்கள்' என்று கூக்குலிடுபவர்கள், பிரசங்கிப்பவர்கள் ஆரோக்கியமான, நல்ல சினிமாவை பார்ப்பதற்கு மாணவர்களை, பிள்ளைகளைத் தூண்டாததும், ஒழுங்கு செய்யாததும் பொருத்தமானதாகுமா? இருப்பினும் இரண்டுநாள் நிகழ்வுகளிலும் இன்றைய சினிமா மாயையைக்கடந்து மாணவர்கள் விழாவுக்கு வந்தது மனதுக்கு மகிழ்ச்சியாயிருந்தது. பலர் தமது பிள்ளைகளை பொறுப்புணர்வோடு கூட்டி வந்து படங்களைப் பார்க்கவைத்து நம்பிக்கையும் தந்தனர்.

"இது ஒரு நல்லமுயற்சி. அனைவரின் உழைப்பும் பாராட்டப்பட வேண்டியது. உண்மையில் நல்ல சினிமா என்பது நல்ல திறனை வளர்க்கவும், சமூகத்தில் நல்ல இனிமையான உள்ளங்களை உருவாக்கவும் துணைசெய்யும் கருவியாய் உள்ளது. எமக்கு இது நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்துள்ளது". *வ. ஆர் மாணவர், A/L 2005*

"இது சமுதாயத்தில் இரண்டு நிலைமைகளை காட்டி நிற்கின்றது. சகோதரத்துவம், ஒற்றுமை நன்றாக வெளிப்பட்டுள்ளது. பார்வையாளர் மனதில் பல காட்சிகள் பதிந்துள்ளது. இச்சேவையை தொடர்ந்து செய்யுமாறு கேட்டு நிற்கின்றோம்" *அ. யூனியா, ச. அண்ணா, அ. பிழேசி (Children Of Heaven படம்பற்றி)*

"மனம் கவர்ந்த படம். அனைவரும் பார்க்க வேண்டியது. நல்ல நோக்கத்துடன் திரைப்பட விழாவை முன்னின்று செய்ததைப் பாராட்டு

கின்றோம். மேலும் இது தொடரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றோம்."

A. சைலேந்தினி G. ஜயந்தினி L. சியானி
 "இன்றைய சமுதாயத்தை திட்டமிட்டு அழித்து வரும் சினிமா, சின்னத்திரை போன்ற படங்களின் மத்தியில் இயல்பான கருத்தோட்டமான படங்கள் எம்மத்தியில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமையும்."
அ. சதீஸ். சென் றோகஸ், இளைய தலைமுறைக் கழகம்.

"சிறுவர்களின் ஆதங்கம், சமஉரிமை போன்ற உணர்வுகள் மிகவும் அற்புதமாக வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. எமது குழுவில் மறுக்கப்படும் சிறுவர் நலன்கள் போன்றவை வெளிக்காட்டப்பட வேண்டும்."

எ. என். சியா, அ. சுஜித்தா

"எங்கை துலைக்கோ போறியள்?"
 "தமிழ்ப் படம் பாக்கப் போறம்..."
 (நன்றி - சிரித்திரன், ஐப்பசி 2004)

"இன்றைய மோசமான படங்களின் மத்தியில் 'குட்டி' சிறுவர்களுக்கும், பெரியவர்களுக்கும் உகந்த ஆரோக்கியமான படம். பிள்ளைகளின் ஆசை என்ன? அவர்கள் எவ்வாறு அவற்றை விரும்புகின்றனர் என்பதைக் காட்டுகின்றது. வறுமையின் துன்பம் மிகவும் அற்புதமாக காட்டப்பட்டுள்ளது. இன்றைய சமுதாயத்தை திருத்தி நல்லழிப்படுத்த இந்த நிறுவனம் மேற்கொள்ளும் முயற்சி பெறுமதியானது."

ஆசிரியர்

"இப்படத்திலே வரும் சம்பவங்களும், காட்சிகளும் வாழ்க்கையின் யதார்த்த நிலையை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இப்படத்திலிருந்து சிறுவர் துஸ்பிரயோகம் எவ்வளவு கொடுமையானது என்பது விளங்கின்றது. இதைத் தடுப்பதற்கு வழிவகுக்க வேண்டும்." *எஸ். சியாமளா.*

இவர்களுடைய அனுபவம் இவ்வாறிருக்க தரம் 6ல் கற்கும் 12 வயது சிறுமியின் அனுபவம் வேறொன்றாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் பெண்கள் பாடசாலையில் கற்கும் இவளின் பாடசாலையில் இரண்டு நுழைவுச்சீட்டுக்கள் மாத்திரம் வாங்கப்பட்டிருந்தன. இவளுடைய வகுப்பில் இப்பிள்ளை மாத்திரம் மூன்று நுழைவுச் சீட்டுக்களை மண்டப வாயிலில் பெற்றுக் கொண்டு மூன்று படங்களையும் தொடர்ச்சியாக அவதானித்தாள். "குட்டி படம் முதலில் பாத்தனான். அதுதான் மற்ற படங்களும் நல்லா இருக்குமெண்டு நினைச்சு மூண்டு ரிக்கற் எடுத்தன். அம்மா நல்ல படம் எண்டா பார்க்கச் சொன்னவா" "அப்ப, எங்க இருக்கிறீங்க" "சுளிபுரத்தில்" "காரைநகர் பஸ் எடுத்து ரவுனுக்க வந்து பேந்து இஞ்ஞால மற்ற பஸ் எடுத்து

வந்தனான்." "பஸ்ஸில் தனிய வர பயமாயிருக்கேல்லயா?" "இல்ல ஸ்கூலுக்கு வாரனான்" "படங்கள் எப்பிடி?" "குட்டி படத்த பார்க்க எனக்கு என் அம்மாவின் ரூபகம் தான் வந்தது" என்று கூறி அழத் தொடங்கினாள்.

அருகிலிருக்கும் கனவான்களின் பாடசாலைகளும், பள்ளிக்கூடத்தில் ரிக்கேற் வித்து பாடத்த குழப்ப வேணாம் என்று சொன்னவர்களும், கில்லியும், மதுரையும் போட்டாத்தான் வருவம் என்று துள்ளிக்கூதித்த உயர் வகுப்பு மாணவ, மாணவிகளும் "கிளாஸ் மிஸ் பண்ணேலாது" என்று நளினமாய் பதில் தந்தவர்களும் "சக்தியில் ஒரு படத்த விட்டிட்டு இது ஆரும் பாப்பினமே" என்று குளுரைத்தவர்களும் மற்றும் "ஆரும் இந்தப் படங்களும் பாப்பினமே" என்று கூறியவர்களும் மனதில் வந்து போனார்கள்.

குருபரன்

கத்தரிக்காய் சொத்தையா? வெண்கைக்காய் முற்றலா? முருங்கைக்காய் காய்ந்து கிடக்கிறதா என்றெல்லாம் பாப்பது ஏற்கா? நல்ல காய்கறிகள் நாவுக்கும் உடலுக்கும் நல்லது என்பது போலவே நல்ல சினிமா என்பது விழிகளுக்கும் மனத்துக்கும் ஆரோக்கியத்தை தரும். நாம் காச கொடுத்துப் பார்க்கும் சினிமா "நல்ல சினிமாவாக" இருக்கவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இரசிகர்களின் அடிப்படை உற்மை. எனவே, மனதை குப்பைத் தொட்டி போல ஆக்கிக் கொள்ளக் கூடாது. சினிமாக்காட்சிகளில் நிறைந்திருக்கும் "மாசுக் கேடுகளை" சேகரிக்கும் குப்பை ஷிட்ல மனம். பண்பாட்டுச் சீரழிவுக் காட்சிகளை, கலாசாரக் கசெட்டுகளை வடிகட்டத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இதுபற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாமல் இரசிப்பது என்பது மனநலத்துக்குக் கோரக் முடியும். கேள்விகளோடு படத்தை இரசிக்கும் போது படத்துக்குள் மறைந்திருக்கும் பல விஷயங்கள் நமது பார்வைக்குப் புலப்படும்.

(நன்றி - நாமர, ஆகஸ்ட், 2003)

சந்தா வர்பரம்

நிதிப்பலமற்று மனிதம் ஒன்றில் மட்டுமே நம்பிக்கை கொண்டு இவ்விதழ்களைக் கொண்டு, வருகின்றோம். இதன் தொடர்வருகை உங்கள் கரத்திலேயே தங்கியுள்ளது. தபால்செலவு உட்பட 12 இதழ்களுக்கான கட்டணம் 100ரூபா மட்டுமே. காசுக் கட்டளைகளை குருநகர் உப தபாற் கந்தோரில் மாற்றும் வகையில் அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

பிரதம ஆசிரியர்
 'ஆத்மா'

மனிதம் கலந்தாய்வுக் குழு,
 இல. 40, கோவில் வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.

புதிய வயலில்

இன் வடுய் யுதத்தினி

நிதா,

தாவடி.

புண்ணிய பூமியை புண்படுத்தியது போதாதா? புதிய கிரகமும் இதற்கு பலிகோடா.....

ஏ மனிதா?

இன்னும் கேசுகளை இப்பிரபஞ்சத்தில் எதிர்பார்க்கின்றாயா?.....

வேண்டாம் மானிடா விட்டுவிடு

அவையாவது ஆண்டவன் படைப்பில் அதிசயமாகட்டும்

மண்ணிற்காவது ஓடு ஈனம்

மா. தனுஷா,

கிழக்கு ஊர்காவற்துறை.

மனிதா எழுந்திடு!

மண்ணிற்காவது ஒருநாள் கிடைத்த சமாதானத்தில்

படைப்போம் புதுபுகம்

இனியும் தொடருமா?

இப்படியொரு யுத்தம்

அகதி வாழ்க்கை

அலைபட்ட நிரல்

எழுதும் கல்வெட்டு

என்றைக்கும் வேண்டாம்

மனிதா எழுந்திடு

மண்ணிற்காவது ஒரு நாள்

காத்திருத்தினி

யோ. தர்சன்,

சாவகாச்சேரி.

நிலாவில் நின்றுகள் அன்று

செவ்வாயில் ஜீவராசிகள் வாழ்வதற்கு

விஞ்ஞான முயற்சிகளுக்கு நன்றிகள்

இருந்தும்

கொலை வெறிகளும், பழிவாங்கல்களும்

இனமத பேதங்களும் இங்கிருக்கும் வரையில்

வேற்று கிரகம் தேவைப்படா இப்போ...

மனிதரிடம் மனிதம் வளரும் வரை

மன்னித்து காத்திருங்கள்.

ஓடுகொண்டயலாதல்

டி.குயின்,

பூநகரி.

நவீனத்தின் மகிமையை

நளிமனான நுட்பத்தால்

நம்பும் வகையில்

காட்டி வைக்கும்

கைக் கமரோவும்

பூமியின் கோளத்தை

புதுமையாய் பிடிக்கும்

கரையாத காட்சியாம்

கவிதை என்பது சமூக சாதனம்

ஒரு விடயத்தை எந்தெந்த வகைகளில் லெல்லாம் சிறப்புடையதாக, அழகுடையதாக ஆக்கிச் சொல்லப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு கவிதை பூரணத்துவம் உடையதாகிறது. கவிதையை, இலக்கியப் படைப்பை பகுப்பாய்வு செய்து பார்க்கும் போது பல விடயங்களைக் கவிதையின் கூறுகளாக இனங்காணலாம்.

1. முதலில் கவிதையில் கூற முற்படும் விடையம்.

2. கூற முற்படும் விடயத்துக்குத் தேவையானதும் பொருத்தப்பாடு உடையதும் அந்த விடயத்தைச் சிதைவுபடுத்தாததுமான சொற்கள்.

3. கூறும் விடயத்துக்கேற்ற உணர்ச்சி.

4. (புதுக்கவிதையோ மரபுக் கவிதையோ) அந்த உணர்ச்சிக்கேற்ற ஒலி நயம்.

5. விடயத்தை வாசகன் மனதில் பதியச் செய்யவல்ல உத்தி.

6. கூறப்படும் விடயத்துக்கும் அதனை உள்வாங்கும் வாசக சமூகத்திற்கும் உரிய இலக்கிய, சமய, மொழி, பண்பாட்டு மரபுக் கூறுகள்.

இவற்றையே இலக்கண நூல்கள்,

1. பொருள் இலக்கணம்.

2. சொல் இலக்கணம்.

3. மெய்ப்பாட்டு இலக்கணம்.

4. யாப்பிலக்கணம்.

5. அணி இலக்கணம்.

6. மரபிலக்கணம் என்று வகைப்படுத்திக் கூறின. இக்கூறுகள் யாவும் ஏறக்குறைய சமமான முக்கியத்துவம் உடையனவாக அமையும் நிலையில் ஒரு கவிதை பூரண பொலிவும் சமநிலையும் கொண்டாய் அமைந்து விடுகிறது. அல்லாமல் இவற்றுள் ஒன்று முனைப்புறும் நிலையில் கவிதை தன் சமநிலையை இழந்துவிடுகிறது. அது காரணமாக கவிதை என்ற இலக்கிய வடிவம் புதிய புதிய அடைமொழிகளைப் பெறுகின்றது. உதாரணமாக, ஒலிநயத்துக்கு தாளக் கட்டுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும்போது கவிதை சந்தைக்கவிதை என்றன்று, சந்தம் என்ற அடைமொழியோடு கூடிய புதுப் பெயரைப் பெறுகிறது.

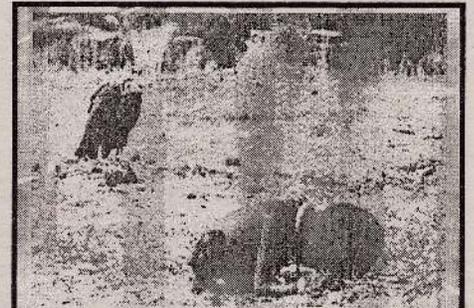
இசைக்கு மேலதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் போது கவிதை என்ற பெயரையே இழந்து பாட்டு என்ற பெயரைப் பெறுகிறது. உணர்ச்சிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும்போது உணர்ச்சிக் கவிதை என்றாகிறது. இலக்கிய உத்திக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் போது படிமக்கவிதை என்று பெயர் பெறுகிறது. வெறும் சொல்லுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் போது சித்திரக்கவி என்றாகிறது. ஒலிநயத்துக்குரிய முக்கியத்துவத்தை தவிர்கும் போது வசனக்கவிதை ஆகின்றது. பொருள் ஒன்றை மாத்திரம் முதன்மைப்

படுத்தி ஏனைய யாவற்றையும் புறந்தள்ளும் போது கவிதை தன்னையே இழந்து வெறும் செய்தியாகி விடுகின்றது.

கவிதையின் பரிபூரணத் தன்மையை உணராதவர்கள் இவற்றுள் ஏதோவொன்றுக்கு மாத்திரம் முதன்மை கொடுத்துக் கொண்டு அந்த ஓர் அம்சம் மாத்திரம் இருப்பதே கவிதை என்று கருதியும் பேசியும் வருகிறார்கள். மரபுக் கவிதையா? புதுக் கவிதையா? என்று சண்டையிடுகிறார்கள். யானையைப் பார்த்த குருடர்கள் நிலை அவர்களுடையது. விமர்சகர்கள் நிலையும் பெரும்பாலும் இத்தகையதே. மாக்கியக் கோட்பாட்டு வழிவந்த விமர்சகர்களின் சிலர் கவிதைக் கூறுகளுள் கூறப்படும் பொருள் என்ற ஒன்றுக்கே முதன்மை கொடுத்துப் பல உண்மைக் கவிஞர்களை உதாசீனப்படுத்தினார்கள். கலை கலைக்காகவே என்ற அழகியற் கோட்பாட்டுவாதிகள் பொருளைத் தவிரந்த கவிதையின் ஏனைய கூறுகளுக்கு மாத்திரம் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, கவிதையின் சமூகப் பயன்பாட்டைப் புறக்கணித்தார்கள்.

தமிழ் இலக்கிய உலகின் இன்றைய நிலை, தன் ஆரோக்கியத் தன்மையை மேலும் இழந்து வருவதாகவே தோன்றுகிறது. இலக்கியம் என்பது, கவிதை என்பது ஒரு சமூக சாதனம் என்ற எண்ணம் முற்றாகப் புறந்தள்ளப்படுகிறது. ■

(நுனி யாத்திரா-9)

புதிய வயலுக்குரிய படம் தரப்படுகிறது. படம் சொல்லும் சம்பவத்தை மனதில் பதிய விடுங்கள். அது மனதில் வளர அனுமதியுங்கள். அவலத்தை உணருங்கள். குழந்தையிடம் செல்லுங்கள். பெயர் தெரியா இக்குழந்தையின் முனகலை சற்றேனும் கேளுங்கள். உங்கள் கவிதைகள் வந்து சேர வேண்டிய திகதி தை 31, 2005. முகவரி:

புதிய வயல்

ஆத்மா

கி. 40, கோவில் வீத,

யாழ்ப்பாணம்.

“கவிஞன் ஆக முடியும் என்பது உண்மையான மனிதனால் மட்டுமே. அதனால் கவிஞனாக முன்னம் உண்மையான மனிதனாக வேண்டியது அவசியம்”.

பெரேஸ்ட்

ஆத்மா தரிசனம்

விற்காதிருப்போம்

இரண்டாண்டுகளுக்கு மேலாகத் திறந்திருக்கும் A9 பாதையால் பலரும் வருகின்றன- சமாதானத்தைத் தவிர. எம்மில் பலரும் விற்பதிலும் வாங்குவதிலும் மும்முரமாய் நிற்கின்றோம். (பெரும்பாலும் எமது உழைப்பில்லல் எங்கோ ஒரு பனித்தேசத்தில் எதுவெதுவோ செய்து விபர்வை சிந்தி எமது உறவுகள் உழைக்கும் பணத்தில் என்பது வேறு விடயம்).

வியாபாரச் சூட்டில் எமது உரிமைகளையும் கடைவிரிக் காதிருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எமது வேண்டுகோள்.

எமது உரிமைகள் உள்ளூரில் மட்டுமல்ல சர்வதேசச் சந்தையிலும் ஏலம் போகிறது. முடிந்தால் இனாமாகவும் முடியாவிட்டால் மலிவாகவும் வாங்கிவிட பல சக்திகள் முனைப்பாயிருக்கின்றன.

இது மாவீரர் வாரப் பட்டியலுக்குள்ளும், பட்டியலுக்குப் புறம்பாகவும் ஈர்க்கப்பட்ட பல்லாயிரம் உயிர்கள் விரயமாகாதிருக்க வேண்டும். விழிப்பாயிருப்போம்.

போரும் சமாதானமும் 'அவர்களுடைய' வேலை என்று ஒதுங்கியிருப்பது பொருத்தமானதன்று. இது ஒரு மக்களினமாக எமது உரிமைப் போராட்டம் என்ற தெளிவு ஒவ்வொரு தமிழ் மகனுக்கும் அவசியம்.

எமது மத்தியில் ஏற்படும்

ஒவ்வொரு பிளவும்

ஒவ்வொரு அதிருப்தியும்

ஒவ்வொரு முரண்பாடும்

ஒழுக்கச் சீர்குலைவும்

எல்லாம் எல்லாம் சமாதானச் சந்தையில் எம்மைப் பலவீனப்படுத்தும் என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர வேண்டும். வெற்றிக்கான பாதையில் நடந்து சொண்டிருக்கும் ஒரு போராடும் மக்களுக்குரிய வீரமும், பெருமையும், ஒழுக்கமும் விடுதலைப் பண்பாடும் எம்மிடம் மிளிர் வேண்டும்.

நித்தியமாகி விட்டதோ என்று எண்ணத் தோன்றும் தெற்கின் பேரினவாதக் குரல்களும், மூச்சிரைக்கும் பலவீனமான அரசும், போரினால் சீரழிந்த வடக்கு- கிழக்கு மீது எந்தவித அக்கறையும் காட்டாத போரின் தயாரிப்புக்கான வரவு செலவுத் திட்டமும் மீளவும் மீளவும் எமக்குச் சொல்லும் செய்திகளைத் தெளிவாக புரிந்து கொள்வோம்.

கனவுகள் இனிமையானவைதான். ஆனால் நாம் கனவுகளில் வாழ முடியாது என்பதுதான் உண்மை.

விழிப்பு அவசியம். ஆசிரியர் குழு

படித்துவை

நடின் கோர்டிமருடைய

'அப்பாவின் கதை' என்ற நாவலை அண்மையில் படிக்கக் கிடைத்தது. நடின் கோர்டிமர் நோயல் பரிசு பெற்ற புகழ்மிக்க தென்னாபிரிக்க பெண் எழுத்தாளர் ஆவார். பல சிறந்த சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் எழுதியிருக்கும் இவரது 'என் மகன் கதை' என்ற நூலை பட்டு எம். பூபதி அவர்கள் தமிழில் தந்துள்ளார். மூலத்தில் 'என் மகனின் கதை' தமிழில் 'அப்பாவின் கதை' ஆகியிருக்கிறது.

பட்டு எம் பூபதி

முன்னுரையில் பூபதி அவர்களே குறிப்பிட்டிருப்பது போல ஒருவிதத்தில் இது அப்பாவின் கதையோ அல்லது மகனின் கதையோ மட்டுமல்ல இது ஒரு அம்மாவின் கதை. அப்பாவின் காதலியின் கதை. தென்னாபிரிக்க விடுதலைப் போராட்டத்தின் கதை. எல்லாவற்றிலும் மேலாக உணர்ச்சிப் போராட்டங்கள் நிறைந்த நிஜ மனிதர்களின் கதை.

கண்ணியமான ஒரு கலப்பினப் பாடசாலை ஆசிரியர், பொறுப்பான மனைவி, ஒரு மகன், ஒரு மகள் என அன்பான குடும்பம்; அதன் அமைதியான சலனமற்ற வாழ்வு. இவ்வாறு நகரும் ஒரு குடும்பத்தை போராட்டச் சுழி தன்னுள் இழுத்துக் கொள்கிறது. போராட்ட முனைப்புக்களில் ஈடுபடும் போது அப்பாவுக்கு அவரது ஆளுமையால் ஆகஷிக்கப்படும் பெண் தோழி ஒருவர் கிடைக்கிறார். இருவருக் கிடையிலும் மலரும் ஒரு புதிய உறவு. இது குடும்பத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம், பாதிப்பு, உறவுகளில் உரசல்கள் விரிசல்கள் என காலம் நகர எல்லோரையும் தாங்கியவாறு நகர்கிறது போராட்டம் என்னும் பேராறு. மகன் முழுநேரப் போராடியாகிறான். அமைதியான தாய் அவள் அமைதியாகவே போராட்டத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொள்கிறாள். மகன் இந்த உணர்வுகளை எல்லாம் படம் பிடிக்கும் எழுத்தாளன் ஆகின்றான். அப்பாவின் காதலி எங்கோ பிரிந்து போகிறாள். அப்பா மீண்டும் சிறை செல்கிறார். காலம் என்னும் நீரோட்டத்தில் இணைந்தும் பிரிந்தும் பயணம் செய்யும் மானிட உயிர்களின் உணர்வுத் துணுக்குகள் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் படம் பிடிக்கப்பட்டு எக்காலத்துக்குமாக படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிறப்பான நாவல் ஒன்றைப் படித்து முடித்த உணர்வுகளுக்குள்ளும் ஒரு சிறு ஏக்கத்தின் கீறல். செறிவான போராட்டம் நடந்த எம் மண்ணில் போராட்டத்துக்கான மரணங்கள் பதியப்பட்ட அளவில் போராட்டத்திற்கான வாழ்தல்கள் அவற்றின் உணர்ச்சிச் செறிவோடும், நேர்மையோடும் போதியளவு பதியப்படாதது பற்றியதே அவ்வேக்கம் என நினைக்கிறேன்.

சந்திரன்

ஆத்மாவின் வாசகர்களுக்கு,

ஆத்மா உங்களின் ஆத்மார்த்த பத்திரிகை. நிங்கள் எழுதவேண்டியது; சிறுவர்கள் பிரச்சினை தொடர்பாக - அக்கினிக் குஞ்சு பகுதியையும், பெண்கள் தொடர்பான விடயத்துக்கு அவள் பகுதியையும், கலை இலக்கியம் தொடர்பாக கலைக்காற்றுப் பகுதிக்கும். கவிதை தொடர்பாக புதிய வயல் பகுதியும் ஆத்மாவின் பிரதான விடய உள்ளடக்கங்களாக இருக்கின்றன. இவற்றைவிட பொது விடயங்கள் தொடர்பாக கட்டுரைகளையும் அவ்வப்போது தாங்கி வருகிறது. நிங்கள் ஆத்மாவின் எப்பகுதிக்கும் எழுத முடியும்.

எமது முகவரி:

ஆத்மா,

இல. 40, கோவில் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.